

MOMAK IZ NIŠA

Biblioteka
ZA SVA VREMENA

Knjiga 1. Soba br. 13

Knjiga 2. Fiki

Knjiga 3. Sine Tomo

Knjiga 4. Moj anđele (prvi deo)

Knjiga 5. Goco ljubavi moja

Knjiga 6. Zbogom ljubavi

Knjiga 7. Moj anđele (drugi deo)

Knjiga 8. Žena sa juga

Knjiga 9. Esfani

Knjiga 10. Mina dete moje

Knjiga 11. Suza u oku

Knjiga 12. Iskušenića Mara

Knjiga 13. Nesreća u belom

Knjiga 14. Momak iz Niša

Direktor izdanja

Marina Radovanović

Milija Radovanović

Momak iz Niša

ROMAN

Beograd, 2020.

SADRŽAJ

Momak iz Niša.....	15
Kada sam počeo da pišem.....	86
Drugari (titovi vojnici).....	87
Sećanje koje ne može da se zaboravi.....	102

Dame koje su pomogle da napišem moje romane.

Pisac

Gordana

Slavka

Milja

Lepa žena nema pravo da voli samo jednog muškarca.

Ovo je priča o ženi koja se krijući venčala,
kada je imala venčanje (nije uzela prezime)
a živela i sa nevenčanim mužem, ocem njihove dece...

Momak iz Niša

Gde si ljudi doktore, dugo te nisam video. - Šetam, svaki dan pređem deset kilometara. - Ja sam znao da si lud, ali da si toliko lud nisam znao. Jedi govna seljačino - jebote onaj koji ti je dao diplomu. Ludače danas svako ko ima pare može da bude doktor. - Šašavko ti ne možeš ni životinje da lečiš - Doćićeš ti u moje ruke. - Pre bi se ubio! Ja takve kao što si ti prvo jebem pa lečim. Ima li nešto? - Šta? - Jel imaš neku? - Imam Vidu. - Pusti babu! - Meni je dobra. - Oboje ste šašavi. - Nama je lepo. - Doktore jesi li skoro bio u Lazi? - Moja Vida, moje sunce, voli samo mene. - Jel imaš ogledalo? - Ludi Gile od tebe sam lepši i kad spavam. - Ludi doktore, po selu se priča da napadaš tuđe žene. - Ja samo pitam. - Imaš li neku? - Na svaki prst po dve... Ti ne možeš ni da pišaš. - Pitaj Vidu. - Od tebe doktore nema ništa. Jesi li siguran da su deca tvoja. - Zar je danas to važno. - Zato ćuti i ne pitaj ništa...

Doktore, šta radiš u subotu? - Šetam. - Hoćeš sa mnom u Smederevo? - Ako ide Vida idem i ja. - Ona je domaćica. - Ona sedi kući a ti se švalerišeš.- Ja sam gazda i ona mora da sluša. - Da se nije udala za tebe ti ne bi znao šta je žena. - Ja sam joj otvorio oči i od nje napravio damu. Zato se zaljubila u mene. - Ti nisi kršten. - Jesam družo. Krstio sam se u manastiru. Krstio me pop Miloje, a kum mio komšija Aca - Zato se nisi opametio. - Na kršenju je bila i moja devojka. - Šta je videla na tebi? - Pravo muško, a sutra će imati idobru penziju... Šta ću sa penzionerima. - Na našim putovanjima ima i mladih žena koje

nisu penzionerke. One love matore i bogate penzionere i ako treba što da penzija ostane državi. - Ti si sam, još si doktor i lako ćeš upoznati neku. - Ja i sa crnkom ne znam šta da radi? - Pomoći će tebi tvoj drug. Ti da nešto vrediš ne bi tvoja Vida bila sa mnom. - Ako bolje s tobom, mi smo drugari. - Hvala družu...Jel ti ideš? - Ja nijedno putovanje ne propustim. - Barabo, imaš neku.- I ako vidiš nisi video.

Kad idete na put. - U subotu dolazi autobus u centar sela u sedam sati - Cena puta? - Samo sedamsto dinara. - Onda piši mene i Vidu. - Kako doktor kaže. Subota sunčan dan, a ja se obuko ko da idem na venčanje. - U centru sela ispred doma omladine puno ljudi i žena. Neke poznajem, a neke sam sada video prvi put. I doktor stigao, ali nisam poveo Vidu. - Imate goste, došla deca da je obiđu. - Nisi je bio što ne voli. - Imate problem sa kostima. - Što nisi reko, ja sve lečim. - Samo sebe nisi izlečio.

Autobus veliki na dva sprata, a narod nestrpljivo čeka da se otvore vrata i zauzme svoje mesto. Čim smo ušli u autobus on krenu, a šofer uključio radio. Vođa puta počeo da nas broji ko pastir svoje ovce. Na avalskom drumu uđe još nekoliko žena koje popuniše prazna mesta.

Doktore da te upoznam, ovo je Mica. Dama srednjih godina, lepog izgleda uhvatila moga druga i ne da mu da se odmakne od nje. On se zacrveneo ko ćuran i gleda u Micu ko u ikonu. Dama mi pruži ruku, reče svoje ime i sa mojim drugom ode na sprat. Žena kod kuće, a muž sa prijateljicom u Smederevo. Krenuo i ja na sprat i baš iza druga i njegove dame video sam prazno mesto. Ispred Gileta komšija i rođak Lale sa svoje dve dame... Odmor pola sata, reče vođa puta. Svako sa svojim društvom, a ja sam

šetam i gledam. Vreme je da i ja nađem neku damu. Baba mi ne treba, a nešto mlado i lepo nije za mene. Dok sam radio nisam znao šta ću sa ženama, a sada nemam s kim kafu da popijem.

Lale doktor sam. - Nisam mu ja kriv što je glup. - Da mu nađemo neku. - Neka traži sam, nije ćorav. Gile seronja što ne gledaš svoja posla. - Šta kažeš kakva je moja ženska? - Lepa žena, ali nije normalna. Šta će ona s tobom? - Ja imam pare. - Njoj treba i seks. - Kad dobro platim ona se potruđi, pa se i to desi. Lale obećao doktor u Smederevu da časti. - Gile, neće on sa nama, on bira društvo. Doktore, Lale kaže da može, da je još muškarčina i da bez žena ne može da živi. - Laže sam sebe - Na svakom putovanju nove ženske. Može mu se jer je dobio miraz, i pare mu udarile u glavu - i ja sam čuo. Neka živi ako može, ali su mene stari naučili - Ti si glup. - Čovek koji ima dve žene, nema nijednu. Gile, Lale zovu vas dame...

Doktore ideš sa nama. - Može ako dami ne smetam. - a što bi nam smetao...

Ispred tvrđave je železnička pruga, a tu je i neka mala kafana. Poželeo sam da popijem kafu i pivo pa sam svratio. Mesta nigde ali sam za jednim video laleta, njegove dve dame i neku mladu nepoznatu ženu. Kad me je Lale ugledao pozvao me je da sednem. Prazna stolica pored veoma lepe žene koji bi poželeo svaki muškarac. U autobusu je nisam video ali sam kasnije saznao da je bila u šoferskoj kabini. Kada je odbila šofera on ju je izbacio iz kabine i ona je sedela u autobusu blizu vrata. Priča se da ju je šofer udario i ispratio sa mnogo ružnih reči. Muškarci su svinje jer žene ogovaraju i vređaju i kada dobiju i kada su odbijeni.

Lale grli i ljubi svoje dame, a muzika pritisla sa svirkom ne bi li uzela koju paru. Lale peva, viče, ali muzici ne da pare. Kada su muzikanti videli da švaler ne da pare počeli su meni da sviraju sa nadom da ću biti veći kavaljer. Svirajte doktoru povika lale, on je pun k'o brod ali je stipsa. Koliko Vam on da ja ću duplo više. Lale došao do mene, grli me, ljubi me, a drugom rukom mazi crnku po kosi. Njegove devojke nezadovoljne što nije sa njima povikoše da ostavi Miliju i njegovu žensku na miru. Lale ih otera u pičku materinu i one ućutaše k'o dete kad se upiški. Tada sam video da je Lale svoje ruke stavio ženi na rame i kao slučajno mazi joj dojke. Meni nepoznata žena se samo smeška i pije iz čaše koju Lale naliva svakog časa... Lale se oznojio i zarumeneo u licu, pa meni bi neprijatno jer sam uvek mrzeo ljude koji su napijali žene.

Doktore šta si se stiso, ko mlada pre venčanja, - Ja gledam, slušam muziku. Obi cigani znaju da sviraju. Doktor stipsa neće da naruči piće - Hoću ali ja ne pijem. Dame naručite šta želite? - Za mene kiselu vodu poruči Lale. - Šta je švaler se umorio? - Doktore treba da radim. - Tako pijan možeš samo da gledaš. Ko će da plati muziku? - Ja - Hvala doktore...

Laletove devojke se izgubiše a on uhvati crnku za ruku i povede je na mesto gde je parkiran autobus. Krenuo sam za njima jer sam se setio šta je govorio moj drug Gile.

Lale gde si do sad, sve se dešava po dogovoru. - Jel' znaš da nas čeka i dama iz Beograda. U autobusu mlad lep čovek kome se vidi ona stvar u očima. Pored njega vodđa puta, mali sitan čovek koji se osušio i više nije za upotrebu. Dama iako pijan vidi šta je čeka i počne da s otima i plače. Švaleri među njima i Lale

opkoliše damu ko psi kad vide lisicu i samo čekaju trenutak kad će da napadnu i ko će prvi. U meni nešto reče „ ne daj Milija“. Ljudi šta to radite, to je moja devojka. - Doktore biće i za Vas. Kad si tu pazi da neko ne naiđe. Šofer zapenio ko divlji vepar da sam se na trenutak i ja uplašio. Poče ženu da ljubi, da joj cepa gornji deo haljine, a ona vrišti i moli. Ljudi upomoć, počeo sam da vičem i to kao da je uplašilo siledžije i oni ostaviše ženu na miru. Evo ti devojka pa je ti jebi ako imaš sa čim. - Stoka jedna tako se ne osvaja devojka. Ti ćeš da me učiš, matora drtina. - Sad da imam pištolj ubio bi te ko psa. Jebem Vam majku koja Vas je takve rodila. Siledžije brzom brzinom zaključaše autobus i odoše u tvrđavu.

Gospođo gde ćeš sada?- Mogu da se vratim kući i drugim autobusom. - Ne vratićemo se sa penzionerima. Sedećete pored mene - Kako da stignem kući? - Postoji gradski prevoz.

Gospođo ja sam Milija. - Hvala što ste mi pomogli. - Nisu oni ništa krivi, vi ste krivi.

- Meni se sviđao šofer i on me je poveo na izlet, ali nisam znala da je ovo banda siledžija.

Prvo su me napili a posle su hteli da se izivljavaju - Drugi put pazi gde ideš i sa kim se družiš.

Imaš li šta da obučeš, kako ćeš takva da šetaš? - Imam farmerke i majicu koje sam kupila pre dolaska u kafanu.

Do povratka ima dva sata, pa bi moglo da obidemo Smedervo. - Ja bih prvo da popijem kafu. - Ja te vodim ali nema pića. Nikad ja ovoliko ne pijem. - Gde stade toliko rakije? - ja volim ujutru uz kafu da popijem čašu vinjaka. Osim šofera koji te je doveo u Smederevo da li poznaješ još nekoga? - Ne, zašto pitate? - Zato

što sam više puta govorio da ste moja devojka. Čutaće on jer je pokušao da me siluje, a kod kuće ima porodicu. Vidi se da je baraba, ali da je toliko glup to se ne vidi. Šofer je moj komšija dolazi u stan i godinama se druži sa mojim mužem, neki mnogo dobar čovek. - I mojoj starijoj ćerki se sviđa. Lepi muškarci su opasni i glupi. Bog ne da čoveku da bude pametan i lep.

Da li je oženjen? - Imam mladu ženu i dva sina. - Pa bi hteo i komšinicu. - Da je bio pametniji mogao je da me ima. - On Vas ne želi, on je hteo sam goli seks. Koliko Vam se sviđa Smederevo? - Lep grad ima šta da se vidi. Koliko nam vreme brzo prođe. - Zar je prošlo već dva sata? - Dva sata i deset minuta.

Da požurimo čeka nas autobus. - Imamo još pet minuta. Gospodine ja bih da sedim pored Vas. - Naći ćemo neko mesto za dvoje.

Drugar potraži drugo mesto. - Meni je ovde lepo. - Idi kod tvoje Mice. - Ona je ostala u Smederevu. - Našla boljeg. - Ludače tu joj živi sestra. Muška sestra. - Doktore ustaću, ali da ti kažem. - Reci ljudi Gile. - Mislio sam da si pametniji i..- Drugar jedi govna...

Autobus se za pet minuta napunio i uz muziku krenuli smo u Beli Potok. Ludače evo ti flaše. - Šta ima u njoj? - Voda glupi doktore.

Gospođo kako ste? - Baš mi je teško. - Mnogo ste pili. Ja sam žedna. - Drug je ostavio flašu sa vodom. - Je' l hladna? - Jeste, ali je malo goraka. Da nije gazirana? - Probajte gospodine.

Nategao ja iz flaše ali sam se brzo nakašljao jer je u flaši bila dobra domaća šljiva. Gile, Gile barabo zar si ti govno od čoveka. Kakva je voda - Dobra ali je više gazirana...

Gospođa čas žmuri, šas gleda, htela bi da legne ali nema mesta. Stavite glavu na moje rame. - Baš sam budala, zašto se brukam. - To može svakome da se desi. Sve će proći i vi ćete ovo putovanje brzo zaboraviti. - Ja sam se obrukala. - Boli Vas uvo. - Šta će o meni misliti ljudi i žene koje su sa nama. Gospodine meni je muka, mene treba ubiti, ja nisam dobra žena. - Ja nemam ni takvu pa živim. Šta će Vam pijana žena? - Ne znate vi šta znači samoća i za to tako pričate. Dišite duboko i pokušajte da zaspate. - Imam nagon da povraćam. - Samo dišite duboko i biće Vam bolje. - Luda ženo šta uradi? - I ja sam bio pijan pa sam doživeo penziju...

Kad stižemo? - Još malo. - Gde smo sada? - Na naplatnoj rampi u Bubanj Potoku - Koliko je još ostalo do tvog sela? - Za deset minuta stižemo u centar sela. Kako ću kući, ovako pijana? - Ideš kod mene. - Pa da me i ti napadneš. - To mi je gospođu prvi zadatak. Svi ste vi isti samo gledate da ga zavučete i posle odete ko pčela sa cveta.

Gospođu stigli smo u moje lepo selo. - Ja ću da se upiškim. - Idemo iza doma tamo nas niko neće videti. Komšinice ostanice u autobusu. - Stoka ona ide samnom. - Ja ću je odvesti do stana. - Neću sa tobom kretenu jedan. Gospodine on bi me jebao u autobusu i pijanu izbacio na vreću smrdljivog krompira. Nisam ja takav. - Kakav si mladići to si pokazao u Smederevu. Matori učuti da ti ovim klještima ne bih razbio tu sedu glavu. - Još ćemo se mi videti...

Hoćeš da jebeš piletinu, a ne možeš bez katetera ni da pišaš. - To nije tvoja briga. - Tvoje vreme je prošlo... Znam ja to i bez Vas...

Pitaće se moji gde sam. - Imaš telefon pa se javi. Možda će te muž zvati. - Neće, mi nismo u dobrim odnosima, a već duže vreme razmišljam da ga ostavim. - Šta ćeš sa decom? - Ona su odrasla i imaju svoj život... Gospođo jel' možete? - Meni su se noge oduzele. Da nas neko ne vidi. - Nema žive duše. - Pomozi mi da skinem gaćice. Izvini gospodine. - Samo ti radi svoj posao. Sva si se pokvasila. - Muka mi je hoću da povratim. - Ustani da ti prvo obučem gaćice. - Pridrži mi glavu. - Samo ti povraćaj, biće ti lakše. - Da li ste vi nekada bili ovako pijani - Jesam kad mi se rodila ćerka. Koliko mi je bilo teško ja sam puzio i povraćao. - Šta ste pili? - Vinjak. - To je jako piće. - Kad tad nisam umro, ziveću sto godina..

Ja sam mlada rano sam se udala i rađala decu. - To je lepo. - Ali sam zaboravila da živim. - Gospođo da krenemo. - Kuda me vodite? - Idete kod mene da prenoćite, a sutra idete u stan. - Šta će da kaže tvoja žena, deca? - Žena me je ostavila a ćerke su udate i imaju svoje porodice. Ja živim sam. - Blago vama. - Samoća nikome ne odgovara. Ja imam budalu od muža ali ga trpim jer imam decu sa njim. Dama je malo hodala, malo sam je vukao i jedva smo prešli dvesta metara. Gospođo ovo je moja kuća. - Kakva sam ti ja gospođa? - Ja nemam ni takvu. Upoznaću te sa mojom drugaricom. - Može. - Ona je mnogo dobra žena. - Ima li muža? - Nema. Udavala se četiri puta ali nije imala sreće. - Šta se desilo? - Svi muževi umrli. - Hvala takva mi ne treba. - Lepa žena, zgodna ali nema sreće. - Naćice i

ona nekog čoveka. - Žena bogata ali je niko neće. - Neću je ni ja.....

Ja bih u WC. - Vrata levo. - Ne mogu sama. - Tu sam ja da pomognem. Jel' gotovo? - Jeste, ali ne mogu sama da ustanem. - Uхватите me za rame, a ja ću da povučem vodu. Hoćemo u krevet? - Ovako prljava? - Onda se okupajte. - Mene je sramota ali ne mogu prljava u krevet. - Ako treba ja ću da vas kupam. Hoćete da stojite ili da sedite u kadi? - Prvo mi skinite brushalter. - Gospođo prvo patike, čarape, farmerke pa....

- Slobodno. - Možete Vi da skinete gaćice. Sada da skinemo majicu i brushalter - Slobodno skidajte, nemojte da se stidite. Jel' mogu stvari da stavim u mašinu? - Ja sam ponovo povratila. - Sad je lako voda je tu. Gola žena i još mlada i mnogo lepa i šta da kažem. Čoveku treba pomoći, ali je žena žena. Od lepote koju sam video tu noć sam proveo više budan nego što sam spavao...

Gospodine niste mi oprali leđa, noge i grudi du prljave od povraćanja. Šta sam mogao nego da ćutim i radim. Kako je meni bilo to samo ja znam. Gospođo jel' ste zadovoljni? -Sad mi je mnogo lakše. - Polako izađite iz kade i sedite na stolicu, da Vas obrišem i pomogem da se obučete. Uzmite moju pidžamu. - Pomozite da je obučem, zar ne vidite da se ljuljam. - Može gospođo. Idemo u krevet. - Kupanje je čudo. - Sad odmaraj i pokušaj da zaspiš. - A ti? - Za mene je još rano. Gola žena u mom kupatilu i krevetu, da li je to san ili mi se sve to dešava, a da ja toga nisam svestan...

Ja se ponadao da će gospođi biti bolje i da će spavati, a ona ponovo poče da povraća. Gospodine molim lavor i pridržite mi glavu. - Gotovo vi ste sa zamazali a krevet ste napunili. - Nisam htela - Samo vi povraćajte. Sreća njena i moja što sam bio sestra pa sam brzo nju presvukao, obrisao je i obukao joj drugu pidžamu. Brzo sam i posteljину promenio i na moju sreću dama je zaspala ko dete posle dobrog podoja...

Osvanuo novi dan, ja ustao, skuvao kafu, našao se i vinjak. Sve sam to stavio na tacnu i čekao da se dama probudi. Gospodine, gde sam ja to došla? - Stigli ste u moj bračni krevet. - Šta ću ja u krevetu? - Svratili ste sinoć na kafu i tu ostali. Mogu li u krevet da donesem vinjak i kafu? - Može ali ja sam udata žena. - Vi ste moj gost i zato se opustite i na mitu popijte kafu i piće...

Lepa soba, lep krevet. - Njega je donela žena u miraz. Kad se zaljubila u drugog nije imala vremena da ga ponese i meni ostao krevet. - Baš je dobar. Ja sam ga malo isprljala. - Dok si ti spavala ja sam ga očistio a posteljina je već oprana. Vi ste vredan čovek. - Moram jer sve zavisi od mene i mog reda... Kako ste jutros? - Jadna je sada se sećam šta mi se sve dogodilo. - Bilo i prošlo.. Ja sam srećan što sam pomogao koliko sam mogao. - Mogu li da pitam? - Ja odgovaram samo na pametna pitanja. Da li je bilo nešto. - Šta? - Ono. - Ne, Vi ste bili toliko pijani da sam se uplašio za vaš život. Kakav ste Vi to muškarac? - Dok sam radio bio sam na glasu, i svaka je bila moja - Mene niste dirali? - Nisam i neću jer ne volim žene koje piju...

Ja se svega sećam i ne mogu da verujem da me niste dirali. - Gospođo, Vi ste se družili sa lošim muškarcima. - Imali ste prilike a kažete da me niste dirali. Ja volim lepe muškarce. - Ti

lepotani imaju malo mozga, i njima je seks sredstvo za dokazivanje. Kad ostare oni mrže žene, muče, biju, maltretiraju. Takvi su tvoji lepotani. - Svaka žena želi mladog i lepog. - Da ali na kraju shvati da to nije ono što je tražila.

Gospođo, žena može da bude verna ali može da bude pametna... Hoćete li da Vam skuvam još jednu kafu? - Može ali neka bude malo jača. - Spremio sam i doručak. - Šta ima? - Jaja sa slaninom. - Hvala ali nisam gladna...

Gospodine ja bih kući. - Ja ću da Vas ispratim do autobuske stanice. - Kada imam autobus za Beograd? - Za pola sata...

Imate li pare kod sebe? - Kad sam krenula u Smederevo u novčaniku sam imala pet hiljada. U torbi je moj novčanik. - Ja ne preturam po tuđim torbama. - Pogledajte ima li nešto. - Gospođo u novčaniku osim dokumenata nema nikakvih para. - Majku mu jebem ukrao mi je pare a hteo je i ribu. Ako mi ne vrati pare otići ću kod njegove žene i sve joj reći. - Ja sam vaše stvari oprao i osušio. - Vi ste srce dođite da Vas poljubim. - Drugi put gospođo. Moj drug bi rekao da sam veliki magarac. Gospodine ja sam spremna. - Idemo prekim putem i za deset minuta stižemo na kraj sela. Odatle polazi autobus koji ide na Slaviju. Super tu staje moj autobus.

Doviđenja gospodine. - Srećno gospođo. - VIDIMO SE!

Nasmejao sam se na reč videćemo se, jer matorac ovako lepu ženu više nikada neće videti, a još manje imati...

Gospođo, koga Vi tražite? - Vas gospodine. - Zar se mi poznajemo? - Upoznali smo se u Smederevu. Ja se ne sećam. - Vi ste stariji čovek i brzo zaboravljate. Gospođo pamtim ko crni gavran...

Kako ste me pronašli? - Sišla sam u centar, sela i pitala gde stanuje doktor? A oni, jedni te hvale a drugi o tebi svašta pričaju. - Da ti nisu rekli da sam švaler? - Kažu prvi u selu. - A ja, čista duša, ne diram niti tražim tuđe. - Gospodine ovo je mali znak pažnje. - Niste trebali. - Pribor za brijanje, losion i miris. Kad kreneš kod neke tete da lepo izgledaš. - Ja sam sebi najlepši a žene neka biraju... Sedite, raskomotite se, ponašajte se kao u svojoj kući. - Hvala gospodine. - Može kafa, može piće? - Sve po redu. - Ja sam došla u domaćinsku kuću. Moje komšije bi rekle u švalersku. Niste vi takav čovek. - Slobodan muškarac je uvek kurvar, švaler, tako je uvek bilo.

Kakva je kafa? - Malo slaba. - Ja gospođo kuvam tanju i slađu. - Ja volim jaku kafu bez šećera. - Izvinjavam se, da skuvam novu kafu? - Ako vam nije teško. - Ne gospođo, od kad živim sam ja sam više žensko nego muško...

Vi ne pijete kafu? - Ni kafu ni rakiju. - Tebe treba ženiti. Najbolje piće je voda sa česme ili iz bunara... - Može li još jedan vinjak? - Ne bi. - Gospođo nemojte da se stidite? - Ne, Vas se ne stidim, i ako treba sad mogu da se skinem. - Ostavite to za drugi put. Danas ste Vi moj gost i tako želim i da ostane dok ste u ovoj kući...

Šta kažete sad? - Sad ste skuvali kafu po mom ukusu. Sad znam kakvi kafu volite i kad dođete drugi put znaću šta želite. - Jel bi voleli da dolazim. - Da gospođo. - Videli ste kakva sam žena?. - Ništa ja nisam video, ja uvek gledam svoja posla.

Meni je drago što ste došli i kad god možete dođite. - Hvala. - Ja sam i društvo sa lepom ženom može samo da mi ulepša dan.

Ako nisam dosadan, mogu ukratko da vam ispričam MOJ ŽIVOTNI PUT.

Jednom sam bio oženjen i venčan, drugi put sam imao ženu bez venčanice. - Sada bi mogao da imaš i treću ženu. - Mogao bi, ali neku bogatu babu. - Ne želite vi babe, vi volite mlade žene. - Gospođo, kad se mora ništa nije teško. - Ja sam došla da ti se zahvalim. - A ja mislio da me vidite. - I da te vidim, i da ti se zahvalim. - Zašto, ništa nije bilo, ništa nisam uradio? - Nisi, ali si bio čovek na mestu. - Moj drug GILE bi rekao veliki magarac ... Gospođo, zaboravite Smederevo, tamo se ništa nije desilo. - Mnogo sam naučila. - Čovek se uči dok je živ i na kraju umre kao budala. Ja sad imam i drugačije mišljenje o ljudima. - Menjajte se gospođo. - Mislila sam da su svi muškarci bezobrazni i da samo na seks misle. - Zdrav muškarac na to misli. - Ali sam posle Smedereva saznala da ima i dobrih ljudi. Vi ovde živite? - Ovo je moja kuća. - Mala i lepa. - Veća mi ne treba. - A ova velika kuća? - Tu sam kuću dao ćerki- Hoćete još jedno piće? . Ne bih. - Slobodno, ostalo je još za jednu čašu... - Jel moram? - Popijte, da se ne baci...

Da li znate šta je sa bogomoljkom? - Nju sam mnogo voleo i želeo sam da se venčamo. - Zar i one vole seks? - Gospođo i one su žene. Živeli smo tri godine kao dva bela goluba. Meni je bilo lepo pa sam mislio da je i ona zadovoljna. Posle tri godine velike ljubavi ona upozna mladog POPA i ode sa njim. Jedva

sam je preboleo. - To je ljubav. - Pokušavao sam da je vratim, ali je mladi pop bio brži i sa njom se venčao.

I vi ostali bez bogomoljke. - Znam ja da ona mene i dalje voli. Naša veza je pukla zbog dece. - Ne razumem. - Njena deca su tražila da se uda za POPA, i ona je morala da im ispuni želju. Deca su opasna. - I moje ćerke nisu dobre. - Zato čuvajte porodicu. Sutra ako se ponovo udate, vi ćete biti jedini krivac...

Imate li slike vaših dama? - Sad ću doneti album. Gospodine, nešto lepo miriše. - Stavio sam pitu da pečem. Vi znate i da kuvate? - Sve znam, samo ne znam kako da nađem sebi druga. - Šta će vam, danas su žene opasne. Znam ja to, al znam i da je teško živeti sam. Čovek sam je kao panj u šumi, TRULI, nestaje, a meni se živi, ja volim život. Zato sam ja rekla da tebi treba mlađa žena. - Svaka je dobra, ako čovek zna šta hoće...

Ja sam bio loše dete i slab đak. Najviše sam voleo trojke, čas pevanja i fiskulture. Sa trinaest godina otac me je naterao da radim razne fizičke poslove. - Zašto? - Da bi se smirio i postao odličan đak...

Ja sam bila odličan đak, ali sam jedva završila srednju školu. - Niste imali vremena. - Kažu da sam bila mnogo lepa a momci su trčali ko leptir na cvet. - Sve se vidi. Otac mi je pomogao da upišem fakultet, ali od momaka nisam uspela da položim ni jedan ispit. - Završili ste vi fakultet. - Koji? - Životni, jer ste se udali i rađali decu. - Bolje da se nikad nisam udala. - Čovek nikad nije zadovoljan, jer misli da je sve moglo biti bolje...

Hoćete da probate moju pitu? - Hoću, da vidim kakva ste kuvarica. - Šta kažete? - Super. - Može li jogurt? - Može, baš sam ogladnela. Sad ću da donesem tepsiju, pa se sami služite. - Što vi ne jedete? - Samo što sam završio sa doručkom, Vi ste se pojavili. - Ja bezobrazna, došla da uznemirim starog čoveka. -

Drago mi je što ste došli. - Dolaziću ja još. - Zbog pite? - Može i zbog pite, a volim i da vas vidim. - Ovo je moja žena Milja. - Baš je lepa. - Svi su se čudili i pitali zašto se udala za mene - I vi ste lep čovek. - Kad sam sâm ja sam najlepši...

Lepa vam je i ćerka. - Ona liči na majku. - Liči i na vas. - Starija ćerka liči na mene... Imate li sliku bogomoljke? - Dala mi je jednu, ali kad je otišla ponela je i nju. I ona je bila lepa, mlada žena sa velikim grudima i još lepšom zadnjicom. - Vi volite žene sa grudima? - Bez grudi, žena nije žena...

Zašto se vi gospodine do sad niste oženili? - Radio sam u zdravstvu i žena je bilo ko mrava pred kišu.

Mogu li da vidim krevet? - Može gospodo. - Baš je lep. - Njega mi je u miraz donela prva žena. - Došli ste samo zbog kreveta? - Da ga vidim i ako treba da ga očistim. - Sve je sređeno, sve sam ja uradio. - Vidi se. - Hvala što ste došli. Vi ste me očekivali? - Da budem pošten, nisam. - Zašto? - Neke žene ne vole da se zna kakve su. - Kakva sam ja? - Za mene ste lepa, mlada žena koja voli život. - Imam i ja svoje mane. - Volite da pijete. - Pijem od muke...

Moj brak se raspada, deca neće da rade a hoće lepo da žive i eto problema. - Sva su deca ista, ali ona nisu kriva, krivi su roditelji...

Danas nikome nije lako. - Ja to znam najbolje. - Ja sam dugo bez žene i to mi smeta. - Doći će prava. - I ja se nadam. - Ja imam muža a ko da ga nemam. - Lako je vama, vi ste lepa i mlada žena, koja može da bira. - Znam ja to, al niko neće da se ženi. - Ja hoću, al nikako da naiđe prava...Možda sam ja ta. - Možda, ali takva dama nije za matorca...

Gospodo kad vi odete, počće komšije da me ispituju, ko ste, šta ste, zašto ste došli kod udovca? - Baš vas briga, jer vam je

ovakva ženska došla u kuću. - Gospođo, ja sam stariji gospodin. - Godine nisu važne. - Možda za ljude koji nisu menjali žene. Godine se vide u krevetu. - Meni ne smetaju stariji muškarci. - Meni smetaju mlađe žene. Kad žena hoće a muškarac ne može, to je gore i od građanskog rata...

Gospođo ja sam srećan što smo se upoznali i što ste danas moj gost. Sada znate gde živim, pa dođite. - Dolaziću ja često. - Zbog pite. - I zbog pite. - Radujem se našem novom susretu. - Vidimo se za vikend. - Čeka vas PITA...

Proleće, maj mesec, mi se često viđamo. Na Avali smo se prvi put voleli. Pratio sam je do posla, vodio u kafane, na vašare, išli smo sa penzionerima na razne izlete. Posećivali smo zimi i beogradske hotele u kojima sam viđao mnogo udatih žena i oženjenih muškaraca. To me je i nateralo da mislim na ženidbu, jer brak i ljubav nisu večni. Kad oženjeni mogu da imaju švalerku, što ja ne bi imao ženu. Što su oni bolji od mene.

Dušo, baš sam se umorila. Znači bio si dobar, neću da te menjam. - To govore sve žene i na kraju odu kod drugog. - Tako se danas živi.

Jel radiš danas? - Od dvanaest. - Imaćemo vremena da popijemo kafu i nešto pojedemo. - Imam ja para. - Imam i ja gospođo. - Ti si platio hotel, ja ću da platim ručak. - Dok sam muško ja plaćam a kad budemo dve sestre, jednom plaćaš ti, jednom ja. - Važi sestro... - Lep ručak. - Ja sam se najela. Može li piće? - Ne može...

Dušo, šta misliš o venčanju? - Ti reče da imaš muža. - Ko da ga nemam. - Ja sam za, jer nemam šta da izgubim. - Mogu da te varam? - Varaćeš sama sebe. Ja tražim samo da budeš čista a sve drugo zavisi od tebe... - Ja boljeg čoveka ne mogu da nađem. - Možeš mlađeg i lepšeg. - Meni si i ti dobar... Danas je teško

naći čoveka koji će da me poštuje i voli. - Ima i dobrih ljudi. - Ja sam sretala ljude koji žele samo seks i kad ga dobiju, više me ne poznaju...

- Lepu ženu svako može da voli. - Ja bi želela samo tebe. - I ja bih vas, ali prvo razmisli, nemoj sutra da se kaješ. - Možda danas nešto i vredim a sutra ću ti biti teret. - Ja nisam mala i znam šta hoću. - A ja znam da svaka veza sa mlađom ženom može biti opasna. - Jel ti nešto fali sa mnom? - Ne, ja uživam i baš sam srećan. - Drago mi je da to čujem. Meni nije problem da se venčamo, da ti ostavim penziju, ali... - Šta ali? - takvoj ženi je potreban mlad pravi muškarac. - A šta si ti? - Čovek na kraju puta. - Jebeš bolje od momka. - Ako ti tako kažeš. - Ja nisam devojka, ja sam menjala, pa sigurno da nešto znam. Meni ne treba devojka, meni treba drug, prijatelj sa kojim mogu da popijem kafu. - I da ubodeš po neki put. - Gospođo, da mi krenemo jer ako nastavimo sa pričom ti ćeš kasniti na posao. - Stići ću...

Gospođo da li i dalje želiš da se udaš za mene. - Ja to želim od trenutka kad sam te prvi put videla. - Ja ću da nađem kumove, a dama neka izabere gde ćemo na medeni mesec. - Ja bi u SOKO BANJU. - Neka bude kako dama kaže...

Šta radiš sutra? - Sutra imam slobodan dan. - Onda te čekam kod konja, idemo da kupimo burme. - To čekam više od dvadeset godina.

Zar ti muž nije kupio burmu? - Mi nismo venčani a burmu nikad nije spomenuo. - Ima nas raznih. - Gospođo vi još niste naišli na muškarca koji zna da ceni vašu lepotu. - Jesam, kad sam vas srela, meni se učinilo da život može biti i lep. - Sve zavisi od tebe, jer samo žena čuva i rastura brak...

Dušo vreme je da krenemo, čeka me posao. - Onda se vidimo sutra. - U koliko sati? - Jel može u deset? - Može...

Gospođa kasni. - Ja se uspavala. - Mora da si nešto lepo sanjala. - Bili smo na Havajima. - To je samo san slatko moje. Ja sam došao pre sat vremena. - Je si li gledao gde ima burmi? - Ima na Terazijama nekoliko, samo treba pare. Gledaćemo neku jeftiniju burmu. Ti biraj najlepšu, a o parama ja brinem. Za moju damu uvek će biti para. - Dušo treba i da štedimo. - Sad nije vreme za štednju. - Ja se nisam odlučila, da li da uzmem belu ili žutu burmu. - Ti si Vranjanka i ti ćeš sigurno uzeti žutu burmu. - Žuto zlato je jeftinije. - Gospođo, ja plaćam, ti biraj. - Znam da si bogat čovek. - Zato se ti i udaješ za mene...

Ne, meni se desila ljubav i ja prvi put volim. - A ja mislim da si mlada za mene, ali ja nemam šta da izgubim. - Dušo ti si se uplašio da te posle venčanja ostavim. - I druge žene se razvode pa opet greje sunce.. - Ja bi se pre ubila, nego da te lažem i varam. - Ljubavi, nisam ja mali, a nisam ni pao sa kruške. Jer moja dama zna koliko imam godina. - Dovoljno za venčanje. - Lepoto moja, samo da znaš da se u životu svakog čoveka dešavaju laži i prevare...

- Ja se udajem da te volim i da ti budem verna. Lepo je to čuti, ali se u životu svašta dešava. - Ja sam ljubavi na Slaviji video lepe burme, a nisu ni skupe. - Meni je koleginica rekla da bez dvadeset hiljada ne može da se kupi lepa burma... - Ljubavi, ne moraš da uzmeš moje prezime, ne moraš da živiš sa mnom i neću da pričam da si moja žena i da smo se venčali. - Kako hoćeš, ja se udajem za čoveka koga volim... Ja sam jedva dočekala da me zaprosiš i odvedeš kod matičara... Što se bogomoljka nije udala za tebe? - Nije smela od dece. - Dušo nije

te dovoljno volela. - Ja mislim da jeste. - Žene su opasne i znaju da glume. - Jesi li i ti moja glumica? - Ja sam birala, imala sam mnogo udvarača ali sam odabrala tebe. - Milija majstore...

Ljubavi ni muškarci nisu bolji, svi lažu i varaju...

Gospođo da svratimo u ovu zlataru. - Što su burme lepe. - Možda će ti se neka svideti. - Ja bi ipak žuto zlato. - Ne može Vranjanka bez žutog cveća...

Dobar dan gospodine. - I vama. - Mi smo došli da kupimo burmu, moja dama želi da se uda. - Ako ste ozbiljni kupci, dajem popust 20% .

Dušo sve su lepe. - Biraj, ja neću da se mešam. - Ova na vrhu mi se sviđa. - Lepa, baš je lepa. - Gospođo, te burme su jeftinije od 10 - 30 %. - Koliko koštaju? - Oko petnaest hiljada, ali prvo moram da je izmerim. Malo je skuplja za dve holjade, ali ću je vama prodati za trinaest hiljada...

Dušo kako mi stoji? - Sad si prava gospođa. - Ovo godinama čekam. - Još ti je ostalo samo da se venčaš. - Gospođo šta ste odlučili? - Kupujem. - Da je spakujem? - Ne, ja je više ne skidam.

Gospodine izvolite pare. - Mladenci srećno i da se dugo, dugo volite. - Hvala...

Dušo ja ništa nisam jela. - Uzbudila se dama. - Prvi put se zvanično udajem. - Nije ti lako, brak je velika obaveza. - Ti znaš, ti si se već ženio. - Samo osam godina sam bio u braku. - Sa mnom ćeš doživeti stotu. - Da svratimo u restoran? - Ne, idemo našoj kući. - U frižider je ušao miš i moramo da svratimo do prodavnice. Sačekaj me ovde, brzo ću ja. - Požuri ljubavi

čeka nas krevet - I ja jedva čekam da ga isprobam.- Krevet ili mene? - Ti si se dokazao u prirodi, hotelu a sad da vidim kakav si u krevetu.

Ljubavi, šta si to sve kupila? - Svašta. - Ovo ne možemo da pojedemo i popijemo za sedam dana. Ostaću dva dana jer u četvrtak moram na posao. - Teško tebi. - Ako preživim te dane onda sam se dobro udala...

Ljubavi za dvadeset minuta smo kući. - Sad nam je lako, imamo naš autobus. - Polazi na svakih pola sata... Kućice doveo sam ti lepu domaćicu. - Ja sam se udala da te pazim i volim, a ne da budem domaćica. - Meni treba ljubav ali mi treba i domaćica...

Ljubavi, jel mi ustajemo danas iz kreveta? - Ja bih još malo. - I ja bih, al ti tražim dozvolu. - Ja sam tvoja, sve je tvoje pa radi šta hoćeš...

Kako si gospođo? - Nikad bolje. - Nemoj nikome da pričaš. - Neću, ali si me prijatno iznenadio. - Šta bi rekla tvoja sestra? - Ona priča okolo da se družim sa matorcem koji ne može ništa. - Sestra je u pravu. - Ni sa mlađim muškarcima nisam imala bolji seks. - Ćuti ljubavi kad te niko ništa ne pita. - Ja govorim istinu. - Ti si udata žena i tvrdiš pazar. - Još nisam venčana. Posle venčanja, danju ću biti domaćica a uveče kurva u krevetu. - Neka bude kako moja dama kaže...

Dušo, jel se sećaš prve dame koja ti je oduzela nevinost? - Sećam se, ali to pravi muškarac ne priča. - Meni možeš da kažeš. - Gospođo sramota je to pričati. - Kako sam ja tebi sve ispričala. - Mene je sramota o tome da pričam, ali kad hoćeš slušaj...

Od trinaeste do šesnaeste godine radio sam razne fizičke poslove. - Koliko si imao godina kad si prvi put ubo? - Šesnaest ipo. - Već si mogao? - Dizao se kad ugleda lepo parče, lepu devojku...

Vraćao se ja sa posla i seo kod spremnika na strelištu da se odmorim i pojedem sendvič. Odnekud naiđe mlada ciganka sa detetom u naručju. Mlada, lepa ima sve što muškarac voli. I danas se setim lepog lica, lepe grudi, a noge kao kod glumica. Ima lepih cigana. Ova je bila kao upisana. - Šta ti to znači? - Lepa kao slika.

Gospodine, da vam gledam u dlan? - Ne, ja znam svoju sudbinu. Sede ona pored mene, a slatko dete poče da mi otima hleb. Dadoh detetu ono što mi je ostalo od sendviča, a ona mukako po komandi poče da raste. To je primetila lepa ciganka i poče da mi se smeje. - Šta je smešno? - Ništa. - Ali ne skida pogled sa mojih pantalona. - Što imate lep sat. - Ovo je ruski start. - Koji sam dobio na poklon. Uhvati me za ruku, sa željom da mi skine sat a ona muka hoće da probije pantalone.- Jadna moja duša. - To je bila prva. - Nije ti bilo lako. - Traži da skinem sat, a ja se zarumeneo kao konj posle trke. - Ako mi daš sat daću ti da je vidiš. - Šta da vidim? - Možeš i da umočiš ali nemoj unutra da svršiš. Jel imaš devojku? - Ne, ja sam još mlad. - Ja sam ti prva. - Imao sam. - Malo sutra.

Jel bila prva? - Jeste ljubavi.

Ostavi ona dete na travu, leže na leđa i podiže iscepanu suknju i ja ugleda. - Nisi joj skinuo gaće? - Bila je bez gaća. Ja krenuo, ali nisam ni stigao do ribice, a već sam je svu isprskao. Ona poče da se smeje, da me teši, a ja bi od sramote u zemlju propao. - Ako daš neki dinar možeš ponovo da probaš. - Dam ja njoj dvadeset dinara, u to vreme bile su velike pare a ona me uhvat

za onu stvar rekavši „mašala“ i poče da skida gornji deo haljine . Gledao sam je голу i drhtao kao čovek kad ima temperaturu, a ona stvar se ušiljila kao indijansko koplje. Krenuo ja, a i ona mi je pomogla da muka stigne na pravo mesto...

Ja navalio a ona poče da stenje, da se otima a ja je stegao i ne dam da mrdne. Poljubila nekoliko puta, stegnu me svojim lepim rukama i vrisnu da sam se uplašio. Hoće ona da ustane a ja je pritisko i nedam, ali se dete zaplaka i ja se odvojih od nje.

Vi svršili unutra. - Ne znam, ali je meni bilo mnogo lepo. - I ja sam uživala. - Izvini. - Ako ostanem trudna, ti ćeš biti kriv. - Šta me plašiš. - Ja čim vidim muški kurac, ostajem trudna. Ja imam osamnaest godina i već sam rodila i tri puta sam bila na kiretaži. - Šta ti je to? - Šta ja tebi pričam kad si ti nevin, prvi put si jebao neku ženu. Poljubi ona mene i reče „mašala“. Opasan moj Mićko. Šta je time htela da kaže nisam znao, ali mi je to bio najslađi seks. Ljubavi tako je to bilo. - One su dobre, vatrene. - Kad je čovek mlad njemu je svaka žena dobra. Dolazila je ona ceo mesec i meni je svaki put bilo sve lepše. Više nije tražila pare, ali je počela da nosi gaće i uvek je mirisala na ljubičicu. - Dušo ona se zaljubila u tebe. - Ja tad nisam znao šta je ljubav. - A znao si da ga uguraš. - Ona mi je pokazala, naučila i zato joj hvala. Sve što je lepo ne traje dugo, pa me i lepa ciganka brzo zaboravi. Prođe jedan dan, prođe tri dana , prođe sedam dana a nje nema da dođe. - Da nije ostala trudna? To Bog zna.

Ubrzo sam od jednog ciganina koji je radio sa mnom čuo da je sa mužem i familijom otišla u Austriju. - Jesi li joj zapamtio ime? - Lepa Vida. - Moj Mićko bio zaljubljen u lepu ciganku Vidu. Tzražila si, čula si...

Ja sam gladan. - Sada će tebi tvoja dama da spremi moj specijalitet. - Vreme je da vidimo kakva si kuvarica. Video si kakva sam u krevetu. - Video, doživio i uživao - Biće tebi lepo sa tvojom Vranjankom...

Da li moj muž želi pivo? - Ja ne pijem, ali ako pije moja dama, popiću i ja, jer želim da ti se zahvalim na lepom ručku. Dušo, meni se ne ide u stan, ali moram - Kada se vidimo ponovo? - Ti si samnom i danju i noću. Jedva čekam ponovo da dođem, ali sve to zavisi od mog posla. Radnici masovno odlaze na bolovanje i nema ko da radi. - Što bi radli za male pare? - Baš su nam male plate. - kako kad Vučić stalno ponavlja,, nikad veće plate!'' . - Možada je njegova velika. - On ima više plata. - Ljubavi, on je najveći Srpski parazit, koji ništa ne radi, a ima para koliko hoće. - Dušo, nije on kriv, kriv je glupi narod. On nam je doveo kineze, a dovešće nam i neku kinesku bolest. - Neće valjda. - On je zlo na Srbiji ii sve dok ne ode sa vlasti u Srbiji će se svašta dešavati...

Kućice, slatka kućice, ja te ostavljam ali se uskoro vidimo. Javi se kada možeš. - Jedva čekam ponovo da dođem i legnem u naš krevet. -Čekam te, a čeka te i krevet. - Dušo, vidimo se!...

Alo. - Dušo, tiše. - Što te slabo čujem? - Telefon mi nije nešto uredi. Ja se nadam da će mi buduću muž kupiti novi. - Što pitaš, kad znaš.... Kad je moja duša slobodna? - Ja sam uvek slobodna. - Želela bi da pogledaš moju ćerku. Ja i muž smo se dogovorili da ćemo platiti dolazak i pregled. - Mogu sutra. - Onda te čekarm kod pume, a ti busi tačan... Ja sam stigao ljubavi. - Tačan kao i uvek. - Ljude se vezuju za reč, a volovi za rogov. - Jeli ovo tvoj stan? - Da. - Ti si bogata cura, i tebe trenu ženiti. -

Šta vredi kad u stan nema ljubavi. Toga dana video sam trosoban stan bogato namešten, njenu decu, i muža. Muž lep čovek, pravi gospodin i meni je bilo teško da poverujem da je loš čovek, spreman i da bije. Čerke prave lepotice pune sebe, što bi narod rekao, uobražena deca. Šta kažete gospodine? - Vaša ćerka je zdrava. - Što ne može da hoda? - Psihička stvar, i nju bi trebao da ogleda psiholog. - Da li bi banja pomogla? - Može da ide ali ona može da hoda i njoj ne treba ni banja ni fizioterapeut. Gospodine, hoćete kafu? Neko piće? - Ne gospođo, žurim, moram da idem kod doktora. Hvala - Nema na čemu gospođo. Gospodine ovo je za vas. - Ne treba ništa. - Za dolazak i pregled dovoljno je deset evra. - To je mnogo, jer ništa nisam uradio... Na koja vrata da izađem? - Ovuda. - Hvala gospođo... Dama me je ispratila do stanice i pitala da li sam zakazao venčanje. - Jesam, još juče. - Kada je moj srećan dan? - Dvanaesti avgust. - Mogli smo i ranije. - Mogli smo pre pet godina, ali sam ja slušao decu. - Žena kad hoće, ništa i niko ne može da je spreči.. Dobar seks ne može da se kupi. - Zbog dobrog seksa žene i malu decu ostavljaju...Moja dama bi i posle udaje da bude devojka. - To je danas u modi. Zato nam brakovi traju od danas do sutra. Ja se nadam da će naš trajati barem sedam dana. - Dušo biće jedan dan više. Kakvi su nam kumovi? - Pristojni ljudi i jedva su dočekali da se okumimo. Kumovi Aca i Daca. - Jel' se poznajete? - Igrali smo se kao deca, a sa Dacom sam rod po majčinoj liniji.... Daca ti je obećao autobus do kuće, a Acu si videla na mom krštenju... Dete se krstilo 13, februara. - Uzeo mi Pop pet hiljada. Baš je bio hladan dan. - Ja sam se smrzla.

Kada budeš mogla, idemo ponovo na Avalu. - Ti bi hteo ispod bukve. - Zašto da ne? Ti mi stalno govoriš, Milija koristi dok

možeš i ja te slušam. Kupila sam novi komplet, cipele a ti mi kupi neku lepu torbu. - To ćeš ti, a ja ću dati pare. Treba nam i cveće. - To su obećali kumovi...

Brzo se vraćaj u stan, da se muž ne pita gde si do sada. - Mi smo zajedno samo zbog dece. - Ljubim te slatko moje. - Duša moja, hoće da se ženi..

Ima li koga? - Tu sam ljubavi. - Jer mužić skuvao kafu? - I doručak spremio. - Ne skidaj se, prvo da popijemo kafu. - Ja hoću prvo u krevet, a kafa može da čeka. Jel' idemo na Avalu? - Polako, opuste se, uživaj. - Jedva sam čekala da dođe. - Ja se navadio kao mačak na slaninu. Jel dosta? - Meni nikad dosta, uvek malo. - Volećemo se i na Avali. Jel' bi mogla dama sada da popije kafu? - Ja bih i mali vinjak, a posle da vidim šta si spremio za doručak. Moja duša, moj manijak. - Ja samo radim ono što dama voli...

Kakav sam kuvar? - Svaki put sve si bolji. - Ja se trudim. - Mom mužiću, doneću kecelju a da mi ličiš na pravu domaćicu. Dok mogu da jebem, ja ću da te dvorim. - A posle? - Snalazi se ljubavi moja.

Jel možemo sad da krenemo? - Kako idemo? Peške do Kumbare i tu čekamo autobus za Avalu. - Kao prošli put. - Što pitaš kad znaš.

Što je ovde lepo. Avala je najlepšta u proleće. - Volim ja i jesen kad lišće požuti. - A najviše voliš. - To i vrapci znaju kome sam dala i srce i dušu... Gde ono beše naša bukva? - Ljubavi iza one krivine. Hoće li dama neku vodu, pivu? - Uzmi dva piva. - To

znaš da ja ne pijem. - Hoćeš dušo, ako želiš da se volimo. Gde da sednem? - Sačekaj da skinem sako kad nismo poneli neki peškir. - Zar ovakva dama da sedi na travi?- Tako je gospođo Radovanović. Dušo ja hoću da se venčam, ali da zadržim svoje prezime. . - Šta još hoćeš? . - Da ni moji, ni tvoji ne znaju da smo venčani. - Gospođo, zašto se vi udajete? - Zato što te volim a hoću i tvoju penziju. - Ja radio a ti da uživaš. - Kad hoćeš da se penješ, to mora da se plati..

Da sam ja vlast, penziju bi mogla da dobije samo žena koja je radila! - Dušo danas i ne venčane žene imaju pravo na penziju. - To je izmislio Vučić da bi što duže ostao na vlasti. Biće on doživotni predsednik. - Neće, nedaog Bog. - I bog više ne radi kako treba, jedni imaju špreviše a drugi ne mogu da žive. - Ljubavi, tražili smo kapitalizam. - Štasmog tražili, to smo i dobili.

Dušo, ja čekam. - Polako Gospođo, prvo da popijemo ovo gorko pivo. Uvek sam govorio da su žene pametnije od muškaraca. - Vama je sva pamet u gaćama. Ja još nisam sreo ženu koja je dala ljubav a da to nije iskoristila za ovo, za ono.. - Dušo više džabe nema ni kod babe. Sad ću ja da ti pokažem. - Šta mi možeš? - Da ti se osvetim. - Kojoj ženi smeta seks? - Sad kad dremnem, ima da teram sat vremena. – Daj Bože da se to desi...

Dušo, ne mogu više. - Šta ću ja da kažem.- Bolji si od nekog momka. - Ti me samo tešiš. - Znam i ja nešto, nisam ja žena od juče. .. Danas me hvališ,a sutra ćeš otići kod drugoga. - Dok ovako radiš budi miran i uživaj... Jadan ja. - Ne brini dušo uvek ima ko može i ko hoće....

...Prođe još jedan dan, meni lepo, mislim i njen. Meni vreme prolazi, i sve što mi se desi, ja sam u dobitku. Život me je naučio da lepo dođe iznenada. Zato se treba radovati i uživati u ljubavi ako je imate...

- Dušo, isprati me do stanice a ti se vrati kući. - Zašto ne mogu do grada? - Danas ne može, jer me na Banjici čeka starija ćerka. - Kako dama kaže.. Mi se nećemo videti sedam dana jer imam da završim neke obaveze, a mi se vidimo 20-og Avgusta. - Venčanje je istog dana u svanaest sati... Kumovi će da čekaju ispred sale za venčanje... Da poljubim moju damu. - Zar ti nije dosta? Dolazim po tebe, pa ćemo iz naše kuće krenuti na venčanje. Volim te dušo.

Dode i dvadeseti Avgust. Ja obukao novo odelo, košulju, stavio kravatu, obuio cipele i čekam da mlada dođe. Uхватила me trema kao da imam dvadeset godina i još malo više. Ni jedan momak pred venčanje ne voli svoje godine, jer da o njima razmišlja, ne bi se ni ženio. Skuvao ja kafu i čekam da mlada dođe...

Jel' slobodno? - Izvolite, momak je ustao rano, spremio s eko stari fijaker i čeka. - Pet godina čekaš? - Ja čekaio i dočekao. - Evo me ja sam tu. Šta ja to vidim? Koga ja to vidim? Koja je to lepotica ušla u moju kuću? - Tvoja buduća žena. - Baš lepo izgledaš. Obukla se mlada za venčanje. - Sedi da popijemo kafu. - Dobra kafa. - Ja sve dobro radim. - Zato sam sa tobom... - Šta su rekla deci gde ideš tako doterana? - Kod drugarice na rođendan, a posle dve nedelje na odmoru Soko banju. - Nikada nisi bila lepša. - Želim da budem lepa svom mužu. Ja sam birao,

birao. - I uzeo piletinu. - Bolje pile da delim nego da jedem kokošku. - Nisi ti glup, znaš ti šta je dobro...

Šta će mi baba koju niko neće. - babe su postale opasne i one biraju. - Ja sam zadovoljan piletinom.

Tata gde ideš tako skockan? - Sa damom u grad, a za koji dan i na odmor. - Blago vama vi idete da uživate, a ja moram da radim. Javi se neki put. - Ja čekam da pobegnem od tebe a ti hoćeš da ti se javim. - Dete zvaću te ja kad stignem u Soko banju. Srećan put, lepo se provedite. - Hvala dete.

Idemo ljubavi u nove radne pobede. - Kako ti izgledam? - Lepo, ti si se zaljubila u sebe. - Ja ne idem, ja letim. - Žuriš da mi što pre uzmeš penziju. - Ja sam se zaradila... Lepša si od mene. - I mlađa sam. - Ni ja nisam za bacanje....

Dušo za dva sata ja moram da kažem sudbonosno da. - Jel' hoćeš? - Ja sam ovaj dan dugo čekala. - Samo pet godina... Malo li je - Nije gospodo...

Kada sam se prvi put udala, pobegla sam od kuće i niko nije znao gde sam bila mesec dana. - Ti stalno bežiš i kriješ se. Kad je otac saznao da sam se udala sedam dana se nije treznio. - A majka? - Ona me je uvek podržavala i bila uz mene. Ljubavi bilo i prošlo. - Kada god je imao vremena on bi me bio i vređao. - Zašto si mu onda rodila decu? - Prvo dete ne znam čije je. - Kako ženo? - Spavala sam i sa šefom i sa njim. Drugo dete je njegovo. Zatvorio me u kuću sedam dana i dok nisam zatrudnela nije me pustio da izađem iz stana. Sedam dana nisam išla na posao, ali mi je on sredio doznake. - Baš te briga, ti si majka

koja je rodila decu. Zbog dece sam se mučila više od dvadeset godina i na kraju sam ga otkočila. - A za mene zakačila. - Nije ti lepo? - Daj bože da ovo što duže traje.

Kada smo otišli kod doktora, on je potvrdio trudnoću, i rekao da moram da rodim. Iako je muž bio samnom ja sam molila doktora da uradi kiretažu, jer ne želim više da živimo zajedno, da ga ne volim i da imam drugog čoveka. - Istinu si govorila. - Htela sam da se udam za šefa jer sam njemu rekla da je otac moje prve ćerke. Bila sam i kod drugog doktora i svi su odbili kiretežu a da je na znam zašto. - Mora da je debelo platio. -I ja verujem da je tako. Priča se da doktori mnogo vole pare. - Dušo to svi znaju. - Tako je od kada je gavran pocrneo. Ja se često itam ko više voli pare, doktori, ili političari. -Dušo sve su to velika govna. - A pričaju bolje i od Demostena. - Ko je taj? - Najveći Grčki govornik... Ima dobrih doktora. - Gospođo kad su u pitanju pare, svi su isti.

Da svratimo u onaj restoran, da moja dana popije jednu rakijicu. - Hoćeš mladu da napiješ? - Lakše će da kaže da. - Ja sam sve ovo želela. - Možda danas, a sutra ćeš da kažeš „crna žena šta uradi?“. - Meni je moj muž lep, najlepši, i ne bih dala ni devojci.

Gospodine molim jedan vinjak. - A dama? - Vinjak je za nju. - Šta Vi želite? - Ništa.

- Može li još jedno piće? - Ne. - Dama se danas udaje i mora da bude trezna. Treba da kaže da, da se potpiše i da poljubi muža. - Da paltim. - Ne ja častim, i želim mnogo sreće u zajedničkom životu. - Hvala drug konobar. - Ja sam se ženio 4 puta i sve su

me ostavile. Ja se ne predajem, jer za novu godinu ponovo se ženim.

Ljubavi idemo pored šume, pa ćemo se spustiti do doma zdravlja, a preko puta je sala za venčanje. - Ljubavi jesi li čula? - Možda je loš čovek, švaler. - Ne, taj mučenik ne može da jebe, a brak bez seksa ne postoji...

Ljubavi stigli kumovi. - Deset minuta do dvanaest. - Ljudi od reči. Svako venčanje je lepo. Bili smo prvi alije posle našeg bilo još tri venčanja. Sve je brzo prošlo, i mi smo uz glasno da stavili potpis i krenuli da s eljubimo. - Dušo sada sam tvoja. - Sada moraš da me voliš, i da me slušaš. - Ja ću te slušati, ali će uvek biti kako ja kažem. - Tako je u svakom braku. Posle venčanja kumovi su se slikali sa nama i to je bilo sve. Pet godina ljubavi, i samo deset minuta da se dobije venčаница. Čuvaj to gospođo. - Običan papir. - Papir koji ti daje pravo da me varaš i da dobiješ moju penziju. - Ja sam se udala da te volim i da ti budem verna. - Biće nam lepo, a za ostalo kako se ko snađe....

Posle venčanja društvo malo ali odabrano, odlazimo u restoran na ručak...

- Kumovi hvala. - Kume da slušaš kumu. - Aco uvek se znalo ko je gazda u kući. Kumo reče Daca, ja sam ti obećao autobus, a ja kada kažem to je već završen posao. Na kraju smo se izljubili i svako ode svojim putem....

- Mlada kako si? - Ništa ne osećam, ništa me ne boli. - Tražila si, dobila si. - Dobro je, samo su mi deca nedostajala. - Meni moja nije. - Čovek se jednom venčava, i treba da podeli

radost sa prijateljima. - Ti si ovako htela. - Dušo, idemo mi našoj kući. Mladu sam preveo preko praga, da bi mlada rekla da je kod kuće najbolje.... Posle prve bračne kafe dolazimo u krevet i tu ostajemo do zore...

- Ljubavi, dobro jutro. - Dobro jutro dušo. - Smem li da poljubim svoju ženu? - Sad ne treba da pitaš, ja sam rekla da. - Sad se praviš važna što imaš papir. - Meni papir ništa ne znači. - Što si se onda venčala? - Mnoge moje kolegice imaju papir, a u kombinaciji ne silaze sa kurca. - Njima ništa ne fali.- Naučila vinja da jede govna. - Kad bi muškarci uzeli ono što ne znaju, bežali bi od žena ko' pijan od plotu... Važno je što smo se venčali. - Imaću ja i moju penziju. - Moćićeš da biraš. -Tvoja je veća. - Bolje da je ti koristiš, nego da je uzme Vučić. - Bolje... - Može li kafa? - Već skuvana. - Čeka samo tvoju dozvolu, pa da ti je donesem u krevet. - Još mi ni jedan muškarac nije doneo kafu u krevet. - Donosiće tebi muž i doručak. - I ja na kraju sve to moram da platim. - Blago meni. - Ti si znala za koga se udaješ. - Samo da si koju godinu mlađi. - Dama može sve da ima. - Tako je dušo...

Mužiću kad misliš da krenemo na put? - Ja bi još neki dan da ostanemo u našoj kući a za put ima vremena. - Da li se kaješ? - Ne, ali mi se čini da sam malo požirila. - Nikad nije kasno. Ćuti, neću to da čujem. - Dušo sve je isto samo sam ja sada zvanično tvoja žena. - Samo moja? - Tvoja i božija...

Baš me briga imam venčanicu i imam burmu. Za godišnjicu braka ako budeš sa mnom kupiću ti lep prsten. - Ja da biram prsten. - Ti ćeš i da ga nosiš...

Dušo, baš mi leo stoji da nosim burmu. - Burma kao svaka burma. - Ali je ova samo moja... Nisam želela da umrem

nevenčana žena a želim i da budem nečija. - Moja žena će da umre od seksa. - Svakoj ženi seks prija, a ti se potrudi da tvoja žena ima dobar seks... Ja sam sa juga a žene iz ovih krajeva vole pare i seks. Da skuvam još jednu kafu? - Može. - A ti upali TV da vidim mog predsednika. - Doneću ti sliku, dobila sam je od komšije Žike. On je član SNS. - Jel ima neku korist? - Prosi na ulici. - Da li je on zdrav? - I ja sam ga to pitala. On kaže da su svi lopovi. Samo je Vučko pošten. Više ga voli od oca i majke. Normalno je da ga vole ljudi koji imaju korist, lepo žive, a da ga vle ljudi koji nemaju šta da jedu, to ne mogu da shvatim.

Proći će i njegovo vreme, a on će biti upamćen kao najgori srpski političar. - On ne misli tako. - Sve on zna samo samo čuti i zajebava narod.

Da li dama želi neko icide? - Ima? - Kupio sam ono što ti voliš. - Biće rata, ili će se desiti neka nesreća. - Sve za damu. - Jel pravi vinjak? - Rubinov.- Onda napi jednu. - Pij kad ima... - Hoćeš da me napiješ? Neću, ne mogu više...

Da stavim šećer? - Ne ja pijem gorku kafu. - Zato ti je život sladak...

Dušo trbe treba ženiti. - To smo uradili. - Blago meni. - Sad ti je ostalo da moliš Boga da me što pre pozove. - Zvaću ga kad ti penzija bude sto hiljada. - To će se desiti kad Vučko ode sa vlasti. - Biće on doživotni predsednik. - Teško meni...

Zbog njega sam izgubila posao. - Zato ga glasaš. - pre bi mu dala živu sodu nego moj glas. - Ala si ti opasna. - Da sam ostala da radim kod Arapa, danas bi imala platu 80.000. - Nisi dovoljno lepa, a nisi ništa obećala. - Ja ga nisam ni videla. - Vučić za Srbiju i Srbe radi 24 sata, a ti tako o najvećem srpskom radniku. -Dušo gde je radio? -Ne znam. - On još nije video radnu knjižicu. - On bi bio dobar glumac. - Jebo te on. -Mlad,

lep, zna da laže. - Da znaš da si u pravu. -Gospođo, on misli a tako se i ponaša kao da je Srbija njegova zemlja, i da svi moraju da ga slušaju. - Dušo to je bolest koja se leči odlaskom sa vlasti. - On treba da služi Srbiji i narodu. - Dušo to će biti kad ti budeš momak. - Nema ga na Tv. - Možda i on zna za sramotu. - Ljubavi, političari i prostitutke ne koriste tu reč (sramota)...

Da mi gospođo pijemo kafu, a oni bez mozga neka i dalje glasaju za njega. - Opet će da dobije. - I ja ću da dobijem. - Za danas je dosta. - Dušo biće od tebe dobra domaćica. -Ja se trudim. - Samo ti fali kecelja. - Dobiću ja od moje dame i kecelju i rogove. - Hoćeš dušo... Ovo je sada i tvoja kuća. - Ja imam svoj stan. - Ja sa ženom sve delim. - Ja jednog dana moram da umrem. - Nikad se ne zna ko će pre. - Ja idem prvi. - Tako bi trebalo. - Gospođo tako će i biti. - Kakav si baksuz, živećeš sto godina. - Sto jednu. - Ne da tebe tvoja žena...

Pošta. - Ko se to mene setio. -Možda neka teta. - Komšija pismo za vas. - Hvala Marko. - Ljubavi neko mi piše, SRCE MOJE I TVOJE U LJUBAVI STOJE. -Tako sam ja pisala mom dragom kad je bio vojnik. - Dušo to je čestitka. - Piše moje ime. - Čitaj. - Dragi mladenci čestitamo vam sklapanje braka. Želimo vam srećan i uspešan zajednički život. Ispunjen ljubavlju i poštovanjem.

Gradska Uprava grada Beograda

Meni je ovo drugo venčanje, a želim da bude i poslednje. - Dušo nikad se ne zna. Ja sam zadovoljan. - I ja dušo...

Ljubavi vreme je da ustaneš. - Još samo pet minuta. - Zakasnićemo na autobus. Spavaćeš u banji koliko hoćeš. - Kad bi mi ti dao. - U banji bićemo dve nedelje i možemo da radimo šta nam duša želi. - Biće seksa svakog dana, ujutru i uveče. - To je moja bračna obaveza.

Kakva je kafa? -Skoro nisam pila ovako dobru kafu. - Ja se trudim. - Isti si kao Bosanac. - Ko je on? -Zar ti nisam pričala o njemu? - Ne ljubavi. - On je bio moja prva ljubav. - Što se onda nisi udala za njega? - Od mene je bio mlađi deset godina, a nije hteo ženu sa decom. - Jeste li se skoro videli, čuli? - Ne, ali sam od kolege čula da mu je umrla žena. - Jel ima dece? - Dva sina. - Pozovi ga, izjavi saučešće. - Na šta ti ja ličim? Ja sam udata žena. - Nekad ste se voleli. - Bio je ludo zaljubljen u mene. - Sad kad bi te video, ponovo bi želeo da te odvede u krevet. - Što ne napišeš knjigu o vašoj ljubavi? To je završena priča i ja se nikada ne vraćam bivšim momcima...

Ja sam napisao knjigu o mojoj ženi. - Ja nisam ti. - Kad znaš lepo da pričaš, znaš i da pišeš. - Bolje da ja pričam a ti piši. - Kako žena kaže...

Gospođo nije sramota umreti, ali je sramota živeti bez cilja, nade i ljubavi. - Izvini za moju nervozu. - Nisi navikla na zajednički život. - Lako je s tobom živeti jer si dobar čovek, sve razumeš i znaš. -Iskustvo je na mojoj strani. -Ja sam se udala zato što te volim i ništa drugo mi nije važno... - Možeš da živiš u ovoj kući. - Kuća je tvoje ćerke i ja ne želim ono što je njeno. - Ja sam gazda. - Jesi, ali kuću nećeš u grob da nosiš...

Ti si neka mnogo dobra žena. - Meni su sestra i dva brata sve uzeli. - Što si im dala? -Niko me ništa nije pitao... - Što vam otac nije podelio i svakome dao svoj deo. - On je iznenada umro. - Vraćao se sa posla i samo je pao na ulici. - Nema lepe smrti, ali

ja bih poželeo takvu smrt. - Ja sam imala pare koje sam dobila jer sam prodala njivu, ali mi je sestra na prevaru sve uzela i sebi naravila svadbu... Pametna sestra. - Teška je kao crna zemlja i voli samo sebe i svoju decu . - A muža? - Njega ne jebe ni dva posto...

Jel ti smeta burma? - Smeta, al sad moram da je nosim. Pre nekoliko dana sreo sam zlatara, koji je pitao za tebe. - Lep čovek. - Opasan. - Takvi smo ti mi sa juga...

Dušo svaka venčana žena zna da će biti prevarena, ali ne želi to da čuje. - Znaju to i muškarci. - Ženo moja ja želim male rogove. - Dušo moja želja će ti biti isunjena.

Ljubavi vreme je da krenemo. -Što si se doterao. -sad moram da budem lep i uredan, jer imam damu koju bi i momci poželeli...

Dušo imaš sreće. - Ko se druži sa decom biće upišan kad - tad. - Bolje da umreš kao muškarac nego - reci slobodno - seronja.

Kako bi se osećala da sad moraš peške do autobuske stanice. - Kako sam se mučila dolazeći kod tebe. - A sad imaš bus ispred kuće.

Treba kuma Dacu da uramimo. Mnogo je uradio za selo i zato će mu Belopotočani sutra jebati i oca i majku. Da nije bilo njega u naš kraj nikad ne bi stigao bus 406 L...

Kućo doviđenja, vidimo se za dve nedelje. - Ti si se zaljubila u kuću. - Nije malo devet godina. - I nije gosodo...

Bolje voli mene. - Tebe volim deset godina. - Pputa deset. - Biće ti mnogo.

Tebe najviše volim jer si ti najbolji, najlepší i najpametniji u tvom selu. -Tako je gospodo. Teška trba, šta si sve spakovala? - Sve što treba jednoj udatoj ženi. - Ima li i moje garderobe? - Ima dušo, jer ja sada i o tebi brinem. - Hvala mama. - Već smo bili u banji sa penzionerima. - Putovati sa matorcima, bilo i nikad se

više ne ponovilo. - Samo Vučko voli penzionere. - Videla si da u svakom restoranu ima žive muzike. - Da, ali ima i mnogo starog sveta. - Došli ljudi da se leče. - Dušo koga je banja izlečila.

Neki kažu da su banje staraca. - Gosodo ima tu i mladog sveta. - Od matoraca ne može da se živi. - I vi matorci imate pravo da živite. - I da vodimo ljubav. - Ko može. - Mogu oni matorci koji imaju mlade žene. - Sa mladom ženom ppre ćete umreti. - Gosodo, od seksa niko nije umro. - Dušo ti ćeš biti prvi...

Ja sam mislio, čovek kad ostari neće ga zanimati ljubav i seks. - A ti radiš kao švajcarski sat. - Zahvaljujući tebi i brazilskim orasima...

Ništa drugo ne koristiš? - Nisam lud, meni se još živi. - Dokle dušo? - Do sto godina. - Milija stvarno si mator. - I gavran je mator pa živi više od sto godina.

Dušo čeka nas bus. - Baš je lep, crveni se kao devojački obrazi. - Uvek je pun. - Ljudi idu na posao. - Ja sam primetila da je i vikendom pun. - Veliko je naselje a tu su i đaci. - Sad se vozaju i stari ljudi. - Lako je nama jer imamo besplatnu kartu. - Vi matorci treba da ljubite Vučka i u ruke i u noge. - Zbog ovog autobusa ako treba i u dupe ću da ga ljubim.

Baš ste se mučili. - I jesmo gosodo. - Dok sam živ glasaću za Vučka. - Otići će on brzo sa vlasti. - Ko ti je to rekao gospođo? - Mnogi ga ne vole i da nije vas matoraca, odavno bi bio prošlost. - Ja bih voleo kad bi sam podneo ostavku. - To bi za njega bilo najbolje. - Ne sme od svojih partijskih drugova... On vlada, a oni uživaju. - Zato je sam kriv.

Kad moja gosoda napuni 65 godina imaće pravo da se vozi godinu dana za 400 dinara. - Do tada će na grobu mog muža nići kopriva. - Ti si tu da je čupaš...

Šećeru silazimo na sledeću stanicu i čekamo devetku. - Možemo i busom. - Ko će da vuče punu torbu.- Dobro dušo, neka bude kako ti kažeš. - Ljubavi ti me čekaj u čekaonici a ja odo da kupim karte. - Jel nas u banji čeka gazda? - Sve je dogovoreno. Dušo ti mnogo veruješ ljudima . - Kao miš mački....

Šofer Zoran je rođen u banji i njegov rođak nas čeka. - Koliko košta? - Za nas će biti povoljna cena. Vranjanka na pare samo misli. - I na seks dušo. Autobus kreće u osam sati a tamo smo u pola dvanaest.

Kad pre? - Pobegla sam jer WC usred Beograda smrdi kao da sam ušla u štalu. - Šališ se. - Idi pa prover. - Koliko si platila?- Pedeset dinara. - Žali se gradonačelniku. - Dušo sve su to ista govna.

Ljubavi bila si u pravu, svi hoće pare a o čistoći niko ne brine. Još samo da nam bus bude iz mog vremena i putovaćemo ko prava gospoda. - Idemo gospođo, naš bus je na petom peronu. - Kakav je ovo autobus? - Kao i svaki drugi. - On je stariji od tebe. - Ako radi kao ja u banju ćemo stići bez problema. Ti uđi i zauzmi mesta a ja moram da predam torbu u gepek. - Požuri. - Polako gospođo, vreme radi za nas.

Stvari su na sigurnom. Sad mogu da se opustim i uživam u vožnji. - Koliko si platio? - Samo sto dinara. - Ima li u Srbiji nešto besplatno? - Samo davanje krvi se ne plaća. - Ja sam krv dala deset puta. - Da li je dama pametna? - To je moj humani gest. - Tako bi trebalo da bude, ali se ta krv prodaje i može mnogo da se zaradi. To nije istina. - gde su nestale bebe? - Ne

znam. - I one su prodate. - U Srbiji se sve prodaje i kupuje. - Ja ne verujem u tvoju priču. - Ja bi voleo da si ti u pravu...

Gospođo ovo sedište se samo pokreće. - Čuti i grickaj taj keks. - Da promenimo mesto? - Možemo skroz pozadi jer je autobus poluprazan...

Ja bi da se ispružim. - Skini cipele a noge stavi u moja krila i spavaćeš kao jagnje posle podoja.

Gospođo još malo pa stižemo. - Kako znaš? - Stigli smo do jezera. - Mogli bi i njega da posetimo. - Hladna je voda. - Vidiš koliko ima ljudi na obali. - A u vodi nema nikoga. - Da li je jezero prirodno ili veštačko? - Gospođo ja mislim da je prirodno, al nemoj da mi veruješ... - Dušo pored jezera sa leve strane ima dosta lepih kuća. - Ima i čamaca, samo nema kupača...

Ljubavi stigli smo. - Kako da prepoznamo tog čoveka? - Imam broj telefona, pa ću ga zvati. - Ja moram u WC. - Pazi da se ne ugušiš. - Kad je u Beogradu prljavo, onda je u banji još gore. Dušo WC je besplatan i čist. - Pridrži torbu da pozovem ovaj broj...

Gosodine Milija. - Ja sam taj, ali se pitam kako ste me prepoznali. - Zoran mi je javio da će ovim autobusom u banju doći ćelav čovek sa mladom i lepom ženom. - Vi ste Boban? - Da. - Ovo je moja lepša polovina. - Dobro došli. - Hvala. - Ja sam tu sa kolima. - Gospođo izvolite auto je vaš. - Ima i dobrih Srba. - Svi su ovde dobri. - I treba, vi ste turističko mesto...

Gazdarica, mlada žena, koja nas je dočekala sa kafom i pićem. Tu je i njihovo dete koje na jesen polazi u prvi razred. Velika, lepa kuća sa dvorištem puno raznovrsnog cveća. Mlada

gazdarica blista ko ruža na prolećnom suncu. - Gospođo hoćete da pogledate sobe? - Dušo šta da biram kad su sve sobe lepe. - Ja bih sobu sa velikim bračnim krevetom. Gospodine mi smo se juče venčali. - Pa čestitam i za vas je soba jeftinija za dvadeset posto. - Ljubavi koju si sobu izabrala? - Neka bude ona sa bračnim krevetom, iako smo se dogovorili oko cene i ja sam odmah platio boravak za četrnaest dana. Gospodine, možete pola sad a pola kad krenete kući. - Ja tako plaćam. Posle kupanja našli smo se u bračnom krevetu, i tek kad je počeo da pada mrak, mi smo ustali i krenuli u pravi obilazak Soko Banje. Dve nedelje smo uživali, a ja nisam zaboravio ni bračnu obavezu. Matičar je rekao „trošite ljubav polako da bi vam duže trajala“. U banju ne treba ići sam, nego u paru, jer odmor će tek tada biti kompletan. Dva velika parka, jedan pored reke pun je od rane zore, a sa prvim mrakom tu dolaze i ostaju mladi ljudi. Neko do ponoći a neko tu dočeka i zoru. Park u centru uvek je pun, i mladih i starijih gostiju. Sa prvim mrakom tu dolaze ljudi da šetaju i slušaju muziku koja se čuje iz okolnih restorana. U tom parku je i tursko kupatilo koje može da se razgleda od pola dva do dva sata. Ko hoće da se kupa mora da plati 460 dinara. Tu dolaze i stranci koji žele da se kupaju i pre i popodne, ali je to iz zdravstvenih razloga zabranjeno... Kupanje je dozvoljeno samo jednom u toku dana i ne više od trideset minuta... Ispod parka je hotel Zdravljak, a blizu njega je i autobuska stanica sa čistim i besplatnim WC. U banji ima puno apartmana u privatnom vlasništvu, a cene su podnošljive. Sobe ima za svačiji džep, a što se tiče restorana i tu su cene šarene ali niko neće da umre od gladi... Tu je i Ozren sa dva restorana. Jedan na ulazu a drugi pored jezera. U veštačkom jezeru ima pastrmke koje vam se odmah spremaju ali od cene boli glava. Dovoljno je ovde doći i

gledati ribe koje možete imati u tanjiru. Tu je šumski park i bolnica, koja me ne zanima i o njoj neću ništa da napišem...

Do Ozrena možete peške a tu je i privatni prevoz, povratna karta košta samo 150 dinara... Tu je i crkva (u centru) u kojoj uvek ima vernika. Glavna ulica je uvek puna i podseća na Knez Mihajlovu, samo je mnogo kraća, i u njoj nema vozila... Sa obe strane ulice su zgrade, restorani i puno cveća. Sve u svemu banju treba videti a vazduh i voda garantuju dobar odmor...

Dušo jel dosta? Bolu me noge. - Što si se udavala. - Ja sam mislila matorac će brzo da umre. - Kad hoćeš penziju moraš i da radiš. - Kakav si bio kad si bio momak? - Nemaš koga da pitaš jer su moje dame otišle kod Svetog Petra. Ako ovako nastaviš i ja ću kod njega...

Baš nam je bilo lepo u banji, a nismo mnogo ni potrošili. - Jel smem da pitam koliko? - Samo 50 000. - Nije mnogo. - Kad ja plaćam. Ti si muško, ti si moj muž. - Sledeći put ja ti dajem novčanik, pa ti budi blagajnik. - Neću ja imam muža... Dušo, kad hoćeš mladu ženu to košta. - Plaćam dok ima seksa. - Dušo uvek će neko platiti, za dobar seks. - Tako je slatka žena...

Dušo, muškarci hoće da jebu al teški su za plaćanje,. - Tako je uvek bilo...

Žene su opasne, sa njima se nikad ne zna ni gde će ni sa kim će. - Žene su lepo čudo, žene sve mogu. - Zato što se izgubila sramota.

Žena četiri puta pocrveni. - Kako, zašto?

Prvi put, kad izgubi nevinost.

Drugi put, kad prevari muža.

Treći put, kad vodi ljubav za pare.

Četvrti put, kad plati seks.

Sutra idemo u Vranje pa kod prijatelja u Arandelovc. - Jedva čekam da dođem kući....

U Vranje nema laganje. - Tako je dušo.

Imali smo vremena i želju da posetimo njen grad koji sam zavoleo i pozeleo tu da živim. Ovo nam je bio četvrti zajednički odlazak u grad Bore Stankovića. Za njega Vranjanci kažu da je rođen u Vranju, ali je on Beograđanin. Danas se čuva kuća u kojoj je nekada živio veliki Bora. - Mala kuća, samo što se nije srušila i malo veće dvorište u kome ima ljudi. U kući sve staro, sve se raspada, ali zato žive njegove knjige.

Tri dana smo bili u Borinom gradu, i odseli u velikom, lepom ali mnogo skupom hotelu. U vranju male plate, penzije još manje, a privatnici digli i cene do neba. Na jednoj strani ima mnogo, mnogo sirotinje, a na drugoj strani bogati i razmaženi Vranjanci. Svi koji vole Vučića u Vranju lepo žive. Bili smo više puta u Vranjanskoj banji. I tamo je skupo, cene lete u nebo a gostiju malo. Banja ko svaka banja, LAŽE DA LEČI SVE BOLESTI i oni bogati i naivni posećuju banje sa nadom da će im biti bolje. Banje nisu nikog izlečile, ali zato boravak skup ko da ste bili na HAVAJIMA. Posetili smo grob njenih roditelja koji je zarastao u travi i korovu. Od šestoro dece niko se nije setio da grobno mesto očisti i dovede u red. Našli smo majstore, dali pare i najavili dolazak za tri meseca da vidimo šta je urađeno... Zvao sam posle tri meseca, majstor reče da ništa nije uradio jer čeka da stigne neki sitan beli kamen. Ne može Srbin da živi ako ne laže.. Tek kad je prošlo pola godine majstor je završio rad i grobno mesto doveo u red...

Iz Vranja smo otišli kod naših prijatelja u Arandelovac i tu ostali tri dana.

- Dušo jedva čekam da stignemo u našu kuću. - Bilo nam je lepo, ali je kod kuće najlepše. Moja žena koja je zaboravila da uzme moje prezime idalje najviše voli krevet koji je u miraz donela moja prva žena Milja. Meni je lepo i krijući se, molim Boga da ova lepota što duže traje...

Svaka žena je dobra ako muž zna treba da radi i kako da se ponaša. Stari ljudi su govorili : „ Ako muž želi da ima ženu, ne treba sve da vidi i čuje.“...

-Dušo, nisam ti rekla.. - Sve si rekla, i sada nam je samo ostalo da se volimo i poštujemo. - Svi znaju da si moj čovek. - To si trebala odmah da kažeš. - Ja ostajem u ovoj kući. - Tu ti je i mesto... -U stan idem jednom nedeljno. - Šta su rekli tvoji kada su čuli da si se udala i venčala? - Muž da sam kurva i da si ti najebao što si se oženio samnom. Da ja ne mogu da volim samo jednog muškarca. - Budala nije znao da te čuva i voli....

Ti ss tvojom lepotom si mogla i za momka da se udaš. Starija ćerka kaže da sam trebala i ranije da se udam, a mlađa me juri iz stana. Došlo je vreme da budem pored svog muža. - Sada si tu i uživaj. U stan idi kad hoćeš, ostani koliko hoćeš i deci pomaži. - One su odrasle, školovane i vreme je da se zaposle i brunu o sebi. Otac je rekao da neće da se ženi. - Ko će njega kad ne može sam ni da piša. Da ga nisam video na Banjici, mislilo bih da je muško. - On je ropao i stigle ga razne bolesti. - Dušo on je mlađi od tebe, ali nije ti ni do kolena. - Znam da sam najbolji. - I ti češ brzo da prdneš u čaban. - Ostaće ti sećanje. - Sećam se ja i njegovog seksa. - Ko je bolji? - Niko nije kao ti. Deca ga mnogo vole. - Ima dobru penziju, i još radi. - Živeo Vučić! - Moje ćerke ceo dan spavaju, a kad padne prvi mrak one se doteraju i odlaze u grad. Tako danas mladi rade. - Kući se vrate pred zoru. - Zato ne misle o poslu, o udaji. -Kada im to spomenem hoće da se

biju...Milija ne bih te dala za Državu. - Ona je propalajer je Vučko podelio i zavadio.

DUŠO, MNOGO TE VOLIM.

Ljubavi, prva mi je žena otišla kod Boga, druga sa mladim Popom, a i ova treća misli na mladog momka. - Neću da mislim na dedu. - Jednog imaš, ti si tu i ako nešto nađem neću da odbijem. -Ti si kao mrtav, on samo skuplja i nosi u svoju kuću. Sve moje dame sam voleo sto posto, jer kod mene nema da danas volim, a sutra ne volim. Ja ili volim ili ne volim.

Dušo vreme je za kafu. - Sad ću ja. - Ne, sada će tebi tvoja žena da skuva. - Tek treba, a i vreme je da se zna ko je muško, ko žensko. Kolega više ne zove. - Rekla sam da sam udata, da imam muža a on idalje trči zamnom. - Nije on nikakav momak kad ne može da nađe devojkicu već trči za idatom ženom. - Ne brini neće me više zvati. - Ako hoćeš penziju radi šta hoćeš, al' se čuvaj da te ne vidim. Budi ko sve udate žene. - Ja sams

e udala da ti budem verna, da te slušam i poštujem. Dušo ti ne možeš bez mog seksa. - Mnoge su tako mislile pa su danas ostale same. Ljubavi, da se ti nisi zaljubila. - Jesam, ali u mog muža. Kakv je momak? -Mlad, lep. - Koliko je mlađi od tebe? - Dvanaest godina. -Ljubavi, tebi treba sin. Kada bi ga video, i ti bi se zaljubio. - Gospođo Vi ste udati i zaboravite tog lepotana. - Ja sa njim nemam ništa... - Šta je završio od škole? - Ništa. - Lepota i pamet ne idu zajedno. - Bio je šofer u vojsci. - To je mogao i u civilu da radi. - U kombinat je došao kao fizički radnik, ali ga je majka preko svoje veze zaposlila kao vozača. On je dugo vozio direktora. - A majka vodila ljubav. - Ti sve znaš. To je tvoj momak koji zove u ponoć, u tri sata pred zoru. - Dušo u kombinatu imamo umrežene telefone. - Ne bi te on zvao da mu nisi dala povod. - On se svim ženama udvara. - Blago tebi

sad imaš besplatnu vožnju, pa kad drugi put dođe zvaću ga na kafu. Do sad nije znao za Beli Potok, da sam udata i da imam muža. -Zato si krila muža. - Sada svi znjau, i ja se nadam da mi neće dosađivati. - Ako ti treba pomoć samo reci....

Ljubavi čuvaj se. - ašto kad ja imam svog čoveka. - Ti mladi su opasni i nikad ne odustaju. Kidišu ko lisica na kokošku.

Smiri se i uživaj gospodo. - Meni je leo i ja sam srećna žena. Samo da znaš, neki čovek je ponovo zvao. -Jesi se javio? - Da, ali nisam čuo odgovor. Znaš ti ko je taj čovek. - Svi u kombinatu imaju moj broj telefona. - Javlja se često i samo diše i stenje. - Mora da je neki ludak. - Pametan nije...

- I večeras radiš? - Sad nam je šef promenio radno vreme i sad radimo od sedam do sedam. - Hoćeš da ti pravim društvo? - Ne, našim autobusom idem do Slavije a tu me čeka naš kombi. - Ja ću da ustanem ranije, da založim i spremim doručak, a ti polako kad god stigla dobro došla. Mene će i ujutru da doveze kombi do Slavije a odatle našim busom žurim kod mog muža. Kolegama pričam da me dočeka topla kuća, kafa, doručak. - Samo me hvali. - Sa mnom putuju i radnici koji žive u Kumodražu. Koleginice mi se smeju i govore takvi su svi muškarci dok mogu da jebu. - Nisu u pravu. - A kad više ne mogu, mrze žene, biju i o njima svašta govore. Jel te tvoje koleginice imaju muževe? - Jedna nema a dve su se udavale dva i tri puta. - Prave domaćice...

Ljubavi te žene govore istinu. - Ti nećeš biti takav. - Ja volim žene i uvek ću voleti, tako da nema potrebe da se plašiš...

Dušo vidimo se ujutru. - Ljubim te slatko moje...

Dobro jutro dušo. - Ti već stigla. - Napolju je hladno. Baba Marta radi svoje. Da poljubim moju ženu pa da popijemo kafu. - Šta čekaš to ti je bračna obaveza. - Ja to radim što volim. Muž i žena koji se ne ljube, omi se i ne vole. - Danas je sve samo goli seks. Čovek koji ljubi ženu, može i da je zavoli. - Dušo u kom veku ti živiš? - pojma nemam. - Danas je važno da se žena zadovolji a muškarac istrese, i to je sve - zato ljubavi i nema. Oni koji se danas vole mogu na prste da se izbroje. - Ženo kakav je to život? - Nikakav, ali ljudi danas tako žive... Dušo ti si još mali, nisi porastao a ne znaš u kom veku živiš. - Zsa koju godinu biću punoletan. - Mužiću, danas žene ne pitaju za ljubav, danas je važno da li, i koliko možeš. - Gospođo tako nije bilo u moje vreme. - Tvoje vreme je prošlo. - Vidim i ja, al je ostalo leo sećanje... - Što je toplo u sobi. - Ranije sam ustao. - Šta bi ja bez moje duše. - Bio bi neki drugi Milija. - Da te još jednom poljubim. - Šta čekaš? - Prvo da popijem kafu i piće pa idemo da se volimo. - I krevet si namestio. - Samo dama da legne. - Kako Miško? - On se ukrutio i čeka priliku. - On me još nije razočarao. - Sa njim se nikad ne zna. - Biće on još dobar. - Sve to zavisi od tebe. - Oseti on ko ga voli a ko ga mrzi. - Sve dok radi ja ću ga voleti...

Ljubavi žena kad hoće, nema tog muškarca koji ne može. - Jel ti možeš? - Jedva čekam. - Kad bi muž voleo samo svoju ženu seks bi duže trajao. - Ja ne poznajem takve muškarce. - Nađe se poneki. - Dušo jednom se živi a više puta voli. - Tako je od kad je gavran pocrneo. Posle mene dolazi drugi Milija. - Tako je dušo. Zato se pitam zašto su muškarci ljubomorni. - Svi su ljubomorni, jer svi vole tuđe a svoje bi čuvali samo za sebe. - Tako je gospođo...

Hoćeš nešto da jedeš? - Šta si spremio? - Ima svašta. - Miš nije bio u frižideru. - Gospođo od kad ste vi došli da živite u našoj kući frižider je pun. - Nisam gladna, prvo bi da se okupam pa idemo u krevet. - Ja sam spreman. - Samo da opališ. - Nadam se da barut nije vlažan...

- Mirišeš kao ljubičica. - Ja volim ovaj šampon. - Izvolite gospođo krevet je vaš. Idem da stavim još koje drvo u peć, pa dolazim kod moje dame. - Požuri, ona se uznemirila. - Biće mirna kad oseti Miška...

Ljubavi zašto se oblačiš? - Izvini. - Šta se desilo? - Javila mi ćerka da je otac pao na poslu, i polomio ruku na više mesta. - Šta te briga on više nije tvoj muž. - Moram da idem zbog dece, on je njihov otac. - Što ne ide starija ćerka? - Ona ne ustaje iz kreveta pre četrnaest sati. Ko je ovde lud i dokle će tvoja deca da te zajebavaju. - Moram da odem, vidim kako je i da mu pomognem koliko mogu. - Stara ljubav zaborava nema. - Jel ti znaš ko ti je muž? - Znam, ali je on otac naše dece. - Idem i ja sa tobom, da ti pravim društvo. - Mogu ja sama. - Kako ćeš da ga nađeš? - Rekla ćerka da su ga odvezli u Klinički centar. - Trebali su da ga voze na Banjicu. - Oni tamo imaju hitnu službu. - Možda nisu dežurni. - Oni rade svaki dan dvadesetčetiri časa. - Dušo moramo prvo u Klinički centar i ako nije tamo idemo na Banjicu. - Smiri se biće dobro. - Baš me briga, mi smo završili naše. - Budi čovek do kraja.

- Kad sam ja bila bolesna, niti je pitao kako sam, niti je dolazio u bolnicu. - Nije smeo jer čovek zna da si sa mnom. - On je bio dužan jer sam mu rodila dve ćerke.

- Ja te čekam u čekaonici a ti idi na šalter i pitaj gde je i da li je ovde dolazio. - Milija baš si blesav... - Šta kažu? - Bio je ovde ali su ga poslali na Banjicu. Kako ćemo, koji prevoz je najbolji?

- Idemo trolom do bolnice Dragiša Mišović . - Sad znam. - Tu ćemo sići i sačekati autobus 42...

- Izvini dušo. - Pomozi čoveku, vidi gde je, kako mu je i ako treba daj neki dinar. Trebaće mu pare ako ostane u bolnici. - Niko ne pita da li imam. - Daću ti ja. Uzmi dve hiljade i ako ostane u bolnici da kupi novine, popije kafu... - Ti si lud. - Ljubavi nauči se da uzimaš i daješ. - Ja samo dajem. - Sad si mene uzela. - Blago meni... - To je bio tvoj čovek, nekada ste se voleli i zaklinjali na večnu ljubav, ljubav do smrti. - Ja njega nikad nisam volela. - Ali si spavala sa njim. - Evo našeg autobusa. - Bolje da sam sedela kod kuće. - Pomaži, Bog sve vidi pa će te nagraditi. - On mi jebao majku, vređao a ja trčim za njim.

Ljubavi jel znaš gde je prijemna služba? - Znam. - Ti idi i kad završiš sa njim dođi u čekaonicu. - Ako ga pošalju kući idi sa njim. - Ja u stan idem samo zbog dece. - Kako hoćeš.

- Šta je bilo? - Slikali ruku, stavili gips i poslali ga kući. - Dugo si se zadržala. - Mnogo ljudi čeka pregled. - Gde ćemo sada gospođo? - Idemo našoj kući. - Šta još treba da kupimo? - Ja sam napunila frižider, a ti ako imaš pare kupi flašu vinjaka i kilogram šnici. - Može, sve može. Ja sam bogat penzioner. - Kad imamo autobus? - U jedanaest sati. - Imaš vremena to da kupiš. - Dan je pred nama. Naš narod kaže „Ko rano rani dve sreće grabi“. - Baš sam ti ja srećna. - Dušo zašto ti nemaš kuće u dvorištu? - Imao sam tri dobra kućeta, ali su stradala i više neću nijedno. Srećka je ubio auto, a bio je pametan. - Pametniji od tebe dušo? - Može se reći dušo. Posle njega na poklon sam dobio Vučka koga su pojele muve posle NATO agresije. Njega je pokojnoj ženi poklonio naš kum Daca. I to je bio pametan pas. - To si lepo opisao u romanu „Nesreća u belom“ . - Tako je

bilo. Azra je stigla iz Banata. Oštenila je jedanaest štenad, ali je ubrzo dobila neki tumor na leđima. Njeno lečenje je koštalo 20.000 ali leka nije bilo. Bila je i to lepa i pametna kuca koja me je napustila jedne noći. - Ti nemaš sreće sa kucama. - Zato više neću da vidim kuće u dvorištu...

- Brzo smo stigli kući. - Dušo još nema ni dvanaest sati. - sad kad legnemo ne ustajemo sutra do dvanaest sati.

- Bila si čovek, pomogla si koliko si mogla. - Moja deca hoće da ja sve uradim. - Takva su sva deca. Dao je i tebi neku paru da kupiš lekove. - Dao mi je kurac da isteram oči. Nikad me nije pitao kako mi je i da li mi nešto treba. - Svi oni znaju da si moja i prave se ludi. Deci si davala tvoje pare a one su spavale a noću skitale. - Ja krenem na posao a one dolaze kući. Nema više, sada ću sama da plaćam porez na stan, a oni ako hoće da žive u njemu neka plaćaju sve obaveze. I ja sam se opametila i moram da mislim na sebe. - I na mene. - Ti imaš, ti si sposoban čovek i ja za tebe ne brinem. Dušo idemo u krevet...

- Dušo mogu li večeras da odem u stan? - Kad god hoćeš. - Da vidim kako je gospodin, i da kažem njemu i deci da me ne zovu jer ja sad imam svog čoveka. - I jesam ti muž. - Ti si onaj pravi i jedini... - Ja ću iz stana da odem u treću smenu. - Samo se javi da čujem kako si...

- Da li je dama stigla na posao? - Pre pola sata. - Kako je muž? - Jebo te on. - Ja ću njegovu ženu. - To ti je dužnost. Treba li nešto da kupim? - Samo hleb i žuri kući. - Vidimo se dušo...

- Jedva sam čekao da dođeš. - Jel moram svaki dan. - Loše sam spavao pa da idemo u krevet. - Ni kafu nisi skuvao. - Mogu sad.

- Ne, jutros sam popila sa koleginicom. Ja bi da se okupam jer nikad se ne zna šta će me snaći u krevetu. - Da vidim. - Ne pipaj ljubavi. - Dušo da ti nešto ne piješ. Samo vodu iz gradskog

vodovoda. Ti me svaki put iznenadiš. - Ja se trudim i pokušavam da budem dobar muž. - Mogu da zamislim kakav si bio kad si bio mlađi. - Bušio sam rupe bez burgije. Mogu li malo? - Možeš al brzo završi jer ni ja noćas nisam ništa spavala. Bože šta me snađe. - Sad spavaj. - A ti? - Ne odvajam se od tebe. Nikome ništa ne pričaj. - Kad bi nekome rekla da čovek u tvojim godinama može, rekli bi da sam luda. - Ti si kriva, tvoja lepota i moje saznanje da si mlada, pa me tera da se stalno dokazujem. - To može biti i opasno za tvoje srce. - Gospođo kome smeta seks? - Samo onima koji ne mogu. - Ljubavi dok ima seksa nema šloga, infarkta, ni bolesnog srca. - Dušo samo ti udri, jer seks čisti krvne sudove... - šta bi rekla tvoja seja? - Ona te je želela. - Ja sam odabrao tebe i ne žalim se. - Ona bi rekla da sam se razbolela jer mi je muž mator. - Žena je u pravu. - Ja mlađa pa ne mogu. - Možda može ona. - Pitaj je... Još nisam imala ovakvog muškarca. - Nisi i nećeš, jer se ovakvi pojave svake stote godine. - Ti si seksualni manijak...

Gospođo skuvaj kafu. - Zaslužio si ali se meni ne ide iz kreveta. - Onda moram ja. Stiže kafa. - Prava. - Jel mogu da se ženim? - Možeš. - Treća venčana žena biće mlađa trideset godina. - Pa da je jebu mlađi. - Sama si rekla da uvek ima ko može i hoće...

- Dušo jel čuješ? - Slušao sam i gledao na svim TV kanalima. To je zlo koje će ubrzo doći i kod nas. To su nam Kinezi doneli poklon jer smo im dali Smederevo, Bor i Majdanpek. - Mi smo najebali. - Da znaš i da jesmo...

Svetska zdravstvena organizacija je proglasila pandemiju. - Šta je to? - Virus je stigao u sve zemlje sveta. Kažu da kod nas nema obolelih. - Ko to kaže? - Naši političari i njihovi doktori. - Lažu. Hoće da umanje opasnost koja dolazi. Svaku pandemiju prati na hiljade obolelih i stotine umrlih ljudi...

- Gospođo jel čuješ šta priča ovaj doktor. - Smešan virus. - On je lud sto posto. Opasnost koja dolazi i koja će da traje nekoliko nedelja, krivac je kapitalizam. To treba da znaju svi koji se razbole i umru. - Šta rade doktori, što ne leče ljude? - I njima je ovaj virus nepoznat, i zato će biti mnogo umrlih ljudi. Ja očekujem veliku nesreću. - Ćuti. - Sve što sam ti rekao tako će biti... Kad sve ovo prođe Srbija mora da se menja od poda do krova, ako želimo da živimo.

- Kad sve ovo prođe Srbi će se ponašati kao da se ništa nije desilo. Ovo zlo pamtiće samo oni kojima je neko u familiji umro. - Takvi smo mi. - Zato nas Bog i kažnjava...

- Pandemija, traži i zabranu kretanja i zabranu rada trideset dana. - Kako ću ja na posao? - Nema posla, nema seksa...

-Kažu da seks nije opasan. - Nije za one koji ne rade, i koji su stalno zajedno. Ti odlaziš na posao, i vraćaš se kući i usput možeš da se zaraziš. - da idem u stan? - Ne, ti si moja žena i tebi je mesto pored mene...

- Gospođo ja imam preko 65 godina i o meni brine Vučko. - Bolje vi da umrete nego mladi ljudi. - Ja se slažem sa tobom. - Vas zaključao kao bele medvede a nas poslao da radimo i da se zarazimo. - Mi ga glasamo i zato nas čuva. - Mnogo vas je Vučko razmazio. - Da nije nas on nikad ne bi bio vlast. - Jebo vas on. Šta misli moj pametni čovek? - Već sam rekao. - Nisam te dobro čula. - Peri uši gospođo. Biće mnogo zaraženih i umrlih. - Koliko mrtvih? - Oko sto a može biti i manje i više. - Ti si lud sto-posto...

- Od onog trenutka kad se pojavi prvi zaraženi, vlada je dužna da uvede vanredno stanje i policijski čas. - Šta čekaju kad je 6. marta otkriven prvi zaraženi čovek. - Štite privatni sektor. Najviše zaraženih biće kod privatnika. Njega ne zanima zdravlje

radnika, njemu je u glavi samo dobit. - Tako je ljubavi... Kažnjavaće se građani koji neće poštovati odluke koje donosi vlada, a gazda i direktori proći će bez kažnjavanja. - Vrana vrani oči ne vadi. - Za sve je kriv kapitalizam. Dušo ovo je gore i od rata, jer se neprijatelj ne vidi. - Nismo videli ni NATO avione, a danas su nam oni prijatelji. - Ljubavi čuvaj se. - Ja sam mlada. - Virus ne zna za godine i pol. - Dušo ti se čuvaj, jer virus najviše napada matorce. - Matorac zna da se čuva. Političari će sa svojim doktorima prvo lagati narod, ali će to kratko trajati, pa će početi da govore istinu. Pričaće o solidarnosti ko je nama u kapitalizmu. - Dušo svako čuva svoje dupe... - Ja sam četrdeset godina živeo sa bakterijama i virusima na infektivnoj klinici. - Zato si se uplašio. - samo ljudi koji se plaše neće dobiti zarazu...

- Kad si toliko pametan što se ne prijaviš da lečiš ljude? . Virus je nepoznat i zaraženim ljudima može da pomogne samo Bog. - A epidemiolozi? - Za mene to nisu doktori, oni ne leče, oni se bave predviđanjima. - Ko vračare. - Baš tako ljubavi. - Ne skidaju se sa televizije. - Možda moraju da pričaju i ono što ne misle. - Uvek je bilo i biće kako gazda kaže. - Mnogi doktori će biti unapređeni, pričaće se da su heroji, dobiće i veću platu. Tako je bilo i za vreme varirole. - Šta si ti dobio? - Posao za stalno.

-Ovi sadašnji doktori imaju Vučka. - Ko se zarazi od ovoga virusa njemu neće pomoći ni Vučko ni njegovi doktori...

- Ljubavi kad bi mene stigao Covid 19 ne bi platila moju sahranu. - Budalo matora. - Pepeo bi dobila u vazni i tu bi mogla da posadiš karanfil. - Prestani da lupaš kao otvoreni prozor. - Gde si to čuo? - Učio sam INF. bolesti a imao sam profesora od znanja. - Ima li on ime? - Čuveni Pr. Dr. Dragomir Diklić. To je

bio doktor a sa ovim danas, svaka bolest je teška i neizlečiva. - Da nisi radio na infektivnoj klinici, ti danas ne bi voleo mladu i lepu ženu. - Danas ja a sutra neki drugi Milija. Ljubavi ti pored mene možeš da radiš i da ideš gde hoćeš. - Danas to kažeš a pre osam godina nisam mogla da odem ni u WC. - Sve se menja. Čovek čuva ono što mu treba. - Pa čuvaj me. - Sad nema potrebe jer smo dve sestre... - Dušo donesi još jedno piće. - Stiže. - Baš si me uplašio tvojim lupetanjem. - To je istina od koje ne može da se pobegne. - Dobro je što deca nisu ugrožena. - Ko to kaže? - RTS. - Oni ne znaju šta pričaju. - Koga da slušam? - Slušaj mene...

Ljubavi, svi smo ugroženi i deca i odrasli i stari ljudi. - Niko nije pošteđen od ovog virusa. - Tako je lepa gospođo.

Stalno pominju neku izolaciju i solidarnost. - Izolacija je kad sve stane mesec dana. U Kapitalizmu nema solidarnosti, tu vlada pravo jačega i zato naši političari moraju da menjaju sadašnju politiku. - Kako? - Jedan čovek, jedno radno mesto i svima će biti lepo. Političari mogu da imaju samo jedan mandat i tačka. - Kod nas su svi doživotni političari. - Zato nas Bog i kažnjava. - Novinari i političari duvaju u istu tikvu i njima ne treba uvek verovati. - Kod nas svi lažu. - Videli šta priča gazda pa i oni krenuli da se ponašaju kao on. - On je gazda. - Ali Srbija i Srbi nisu njegovo privatno vlasništvo. - On se za sve pita. - Zato mi polako propadamo...

-Dušo koliko će meni sutra biti penzija? - Već sada možeš da imaš 35.000. - Malo je to. - Čuvaj me i penzija će da raste. - Čuvam te dušo. - Zato bude li više seksa ja ću duže da živim a ti ćeš imati penziju. - Dušo ti si kao gavran i živećeš sto godina. - Ja hoću, ja želim ali Bog ne da. Sutra kad bi umro, dvorište bi

bilo puno mojih bivših žena i devojaka. - Blago tebi. - Ja sam pomagao ženama. - Zato ćeš dugo da živiš... - Meni je prva žena rekla da se ženim kad prođe godinu dana, a ja tebi naređujem, kad prođe sedam dana. - Šta će narod da kaže? - Boli te dupe za narod. - Moj deda Stepan je umro u 94 godini, a njegov unuk u stotoj. - Neka bude kako žena kaže...

- Da skuvam još jednu kafu? - Ne, ali mi donesi još jednu čašu. - Dobar vinjak. - Ja pijem samo rubinov. - Tebe će neki muškarac da napije i dobije seks. - samo tako može da me ima. - Čuvaj se. - Nema šta da izgubim. Devojka nisam a znanje znam. - samo treba da naiđe pravi muškarac.

Ljubavi, hoćemo li mi danas da jedemo? - Nisam gladna a hoću da slušam šta pričaju na televiziji. - Vučić je najbolji. - Ne izgleda loše, ali ja ne volim muškarce koji pričaju mnogo. - Njemu je jezik glavno oružje. - Blago njegovoj ženi. Mom mužu je maca pojela jezik. - Jezik čuvam kad ostarim...

Dušo koji je danas datum ? 06.03.2020 godina. - Dobro zapamti ovaj dan.

Samo jedan je zaražen. - Pa će doći drugi, treći.. - Dušo što me plašiš? - Jel znaš kako se prenosi grip? - To svako zna. - I ovaj smešni virus se prenosi na isti način. - Druženje i ljubljenje. - samo je ovaj virus nepoznat a za grip imamo vakcinu. - Virus dođe u usta i tu se brzo množi i dobija snagu. Iz usta odlazi pravo u organizam i tu napada pluća. Naš imunitet se bori i ko je jači pobeđiće. - Kako da ga zaustavimo da ne dođe do ljudi? - Nosiće se maske, ljudi se ne družu, ne idu na posao. - Od čega ćemo da živimo? - Nabaviću ja masku. - Vuneni šal bolje štiti. - Dobro mužiću... - Vas matore virus neće. - Zato nas hoće mlade i lepe žene. Samo mi se rugaj, i ti ćeš da ostariš. - Dušo šalim se. - Govoriš istinu. - Ja da te ne volim ne bi se udala za tebe. Ja da

hoću, ti me ne bi sačuvao i da imaš trideset godina. - Kakva si ti to žena koja voli samo jednog? - I ti si mi preko glave...

Ljubavi sve ovo će da traje dugo. - Koliko? - Najmanje dva meseca. Biće problem odlaska na posao. - Ako ti je daleko da putuješ ti privremeno budi u stanu. - Kako da te ne vidim dva meseca? - Ovo može da potraje i tri meseca. - Jadna ja, kako ću bez muža. - Sad je važno spašavati glavu. - Ja bi da ostanem sa tobom. - Treba otići i doći sa posla. - Šta ti kažeš? - Budi u stanu dok sve ovo prođe. - Kako da živim bez seksa dva meseca. - Da budeš dobra i izbegavaj druženje sa ljudima. - Ja na poslu radim sa ženama. - I one su opasne.

Pre mog odlaska idem u kupovinu da ti kupim hranu za više dana. - Nema potrebe frižider je pun, a tu mi je i ćerka. Imaš li para? - Nemam, jer nisam smeo da idem u poštu. - Šta se plašiš? - Plašim se jer znam šta može da mi se desi. - Dušo jednom se umire. - Ja više volim žene nego respirator (veštačka pluća). - Jel ti dosta deset hiljada. - Meni je dosta. - To znam. - Ti misliš samo na seks.- Mlada sam i treba da mislim.

- Kad imam autobus? - Za pet minuta. - Vreme je da krenem. - Čuvaj se. - Kako kad idem na posao. - Nosi masku, ali je vuneni šal bolja zaštita. - Kao da smo znali. - Ljubavi voleli smo se kao da nam je medeni mesec. - Kako ću bez seksa dva meseca. - Snadi se. - Kako kad tebe volim. - Popij neku i mene zaboravi. - Pa da ostanem trudna. Dušo ja čim vidim muške gaće, ja ostanem trudna. - Evo autobusa. - Vidimo se ljubavi. - Dušo mnogo te volim.

- Tata gde si bio? - Ispratio sam damu do autobusa. - Jesi joj rekao da više ne dolazi. - Ona je moja žena i može da dođe kad hoće. - Ti hoćeš da ti donese virus? - Mi smo se dogovorili da se ne viđamo dok ovo sranje traje. - Što se ti u sve mešaš? -

Doktori kažu da su penzioneri u opasnosti. - I deca, i žene, i stari, svi mogu da se zaraze a ko će da umre o tome odlučuje Bog...

Dušo stigla sam u stan. - Sada se odmaraj i gledaj televiziju. - I večeras radim. - Kad se mora nije teško.. - Tražila sam od šefa da radim tri noći za redom. - To će ti biti veliki zamor. - Jeste, ali će psihički biti mirna. Ovde me niko ne dira, toplo mi je a imam i fotelju gde mogu da se odmorim. - Radi kako misliš da treba. - U stanu se samo svađamo. - Zašto kad svi znaju da si moja žena. - Ja ću morati da se vratim u Beli Potok inače ću u stanu da poludim. - Ili ću dati otkaz ili ću tražiti drugi posao. - Strpi se još malo, jer sam siguran da ćeš dobiti penziju. - Ja ću se tada ponovo roditi.

Ženo tebi je mesto pored muža. Moja generacija umire, a ja pored venčane žene živim sam. Da li će je sutra biti sramota da uzme moju penziju...

Već četiri godine živimo kao momak i devojka. Kod mene je dolazila kad joj treba medicinska pomoć i pare, a za seks je govorila da je samo mučim...

Koristi moju dobrotu i misli „lako ću ja sa starcem“, ali starac sve vidi jer je iskustvo na mojoj strani. Zna starac da je bolje imati i deliti pile nego matoru kokošku. Žena je mlada, nestrpljiva i sve bi htela preko noći, ali treba da sačeka, da bude pametna. Ona trči kroz život dupetom a glava joj služi da joj ljudi kažu kako lepo izgleda i pozovu na kafu. Svaki iskusan muškarac brzo će videti da voli i čašicu a ona je najbolje sredstvo koje vodi ženu u krevet.

Mislio sam da će se dozvati pameti, a danas znam da sam pogrešio. Šta je tu je, popravke nema. Ostaje mi da se nadam, ali od nade ne očekujem ništa. Žena koja ne uzme prezime, krije venčanje, a živi sa čovekom koji je otac njihove dece, nemam šta da očekujem. Svi koji govore da žena može da se smiri, lažu, ne poznaju žene. Žena jednom kad krene to će raditi dok je živa. Ima i izuzetaka ali se takvi mogu na prste izbrojati.

Prođe sedam dana a od moje žene ni traga ni glasa. Prvo sam se uplašio da nije bolesna, da nije neko njen oboleo, ali sam brzo prestao da mislim na nju. Ona je žena, majka, supruga i zna da se čuva. Ja sam postao baštovan, riljam, sadim i tako mi dan brzo pprođe. Povremeno upalim radio i čujem da Korona radi svoje. Nisam srećan što ljudi umiru, ali i knjige koje sam ja čitao govore da će ova pandemija dati mnogo obolelih i umrlih ljudi. Da li nas to Bog upozorava da treba da se menjamo i da mislimo na druge ljude. Pojedinci su se osilili i zaboravili da u Srbiji žive i drugi ljudi (siromašni). Možda nas Bog i kažnjava, ali to samo on zna. Srbijo opameti se, Srbijo dozovi se pameti...

Svakim danom sve više obolelih i umrlih. Na aparatima je preko sto ljudi . Radio sam taj posao i znam da će od tog broja umreti više od ola...

Šta nam uradi običan, smešan virus. Doktori koji su to rekli i dalje idu i pričaju ono što nije tačno. Oni kažu da su se šalili a neki političari hvale i govore da su odlični doktori. Ja verujem kad sve ovo prođe, da će doktor koji je rekao da je virus običan i smešan od našeg Vučića dobiti medalju...

Mene niko ne zove, niko ne pita kako mi je i da li mi nešto treba. Svi me ostavili i zaoravili, a nekad nisam imao mira od devojaka i žena. Sve dođe i prođe a sećanja ostaju. Neka su bolna a neka puna radosti i ljubavi. Čovek koji nema čega da se seća ne treba ni da živi. Danas se govori da su pare najveća sreća, a u moje vreme sreća se zvala ljubav, držanje za ruku, poljubac da drugi ne vide i lizanje jednog sladoleda. Mladost - ludost.

- Tata telefon. - Ko je? - Tvoja žena, koje nema kad ti treba. - Zato imam ćerku. - Ostaviće ona tebe.. - Pa šta, ja ću opet da živim. - Švaler ostaje švaler. - Tako se ne razgovara sa ocem...
- Dušo kako si? - Kao momak bez devojke. - Kako zdravlje? - Mislim da sam zdrav. Zašto gospođa nije zvala? - Bila sam aktivna ovih dana. - Sada kada korona radi svoje. - Ja sam mlada žena i korona mi ne može ništa. - Kako su tvoji? - Svi su dobro.
- Kako ti je na poslu? - Dobro. - Neke su otpistili. - Šta će biti sa tobom? - Ko može da otpusti Vranjanku. - To će da te košta. - Ja nemam šta da izgubim. - Čuvaj se. - Devojka nisam a znam posao. Da li zna i onaj koji me zove u ponoć. - To je bio kolega. On nije znao da sam udata i želeo je da se ženi. - Vi se znate. - Zajedno smo radili u kombinatu. - Stara ljubav zaborava nema. - Hteo je on mene i tada, ali nije hteo moju decu. Jel to onaj što ima sto hiljada evra. - Baš taj. - To je gospođu dobra prilika.
- Imala sam ja još ponuda ali niko nije hteo da oženi ženu sa decom. - Pametni. - A svi su hteli da jebu. Ima neki koji zove pred zoru. - Niko više neće da te zove. - Ljubavi moja, što bi voleo da imam samo sto grama mozga. - Mirno spavaj lane moje...

- Odakle zoveš? - Sa posla, da pitam kako si i da ti kažem šta sam uradila sa stanom. Stan sam prodala za 80.000 evra. - Dobra cena. - Stan je kupio čovek koji je radio u Beču. - Jesi li našla neku kućicu u cveću. - Sve je tvoja ljubav završila. Kuila sam kuću i deset ari placa. Svako je dobio svoj deo. - A ja. - Ti imaš mene. Za ovakvu mačku drugi matorci bi i glavu dali. - Ja dajem samo penziju. Da li su tvoji zadovoljni? Jesu, ali deca ne vole selo. - Gde se nalazi plac i kuća? - Blizu Pančeva. - Koliko si sve to platila? - Kuća i plac 50.000 evra. Sa ostatkom para kupujem ćerki frizerski salon. - Ima li nešto za mene? - Tebe ću da vodim na ručak.

- Ja samo dajem. - Dok imaš daj. - Ja bi gosppodo i da nudim al nemam šta...

- Jedva čekam da se vidimo. - Ja sam te već i zaboravio. - Lažeš, ne možeš ti bez mene i nje. - U mojim godinama seks svaki dan i biću muškarac. Ako preskočim samo jedan dan od mene nema ništa. - Voleli smo se pre sedam dana. - Bilo je ludo i nezaboravno. Dušo jel gledaš vesti? - Više ne. - Ovo je ludnica. - Biće kako sam ti pričao. - Ne daj Bože. - Sad je sto jedan na aparatima. - Teško njima. - Oni su svoje završili (veliki broj će umreti). - Dušo ljubim te i volim. - I ja tebe šećeru...

Ona laže mene, ja lažem nju i ovo neće dobro da se završi. Prvi put želim da nisam u pravu, ali mi iskustvo govori da će me brzo ostaviti. Mnogo gubim jer je volim...

Šofera ne spominje a on je odvozi na posao i dovozi u stan. Za njega je govorila da je mlad, lep i mnogo bezobrazan. Baca mi prašinu u oči kao da ja ne znam da žene vole mlade momke...

Milija šta si tražio to ćeš i uskoro da dibiješ, ali budi čovek, ništa nisi izgubio ali si mnogo dobio. Pet godina ljubavi , četiri

godine braka, i šta još hoćeš. Stariji odlaze, mlađi dolaze i sve je to život.

U ljubavi neko počne, neko održava a neko i završava, i zato se kaže „Ljubav je lepa, al kratko traje“. Ništa nije večno. Biće šta će biti a ja se molim Bogu da ostanem na nogama i čiste pameti...

- Dušo vidimo se večeras. - Čekam te ljubavi. - Ne mogu više da budem u stanu, ne mogu više bez tebe. - Znaš gde ti je kuća pa dođi. - Doći ću onim busom u dvadeset sati. - Čekam moju ženu.

Šta joj se to desilo kad dolazi kući. Da li je dala otkaz, da li je momak neće ili je nešto drugo u pitanju...

- Ljubavi šta ti je, da te nešto ne boli. - Imam neku muku koja me tera da povraćam. Da nisi pojela nešto kvarno? - Ne, ja držim dijetu. - Hoćeš da budeš barbika. - Hoću da ti budem lepa. I dok sam bila u stanu ja sam povraćala, pa su me deca terala da idem kod doktora. - Hoćeš da ti skuvam čaj? - Ja bi da legnem. - Možda te je stigao umor jer nije lako raditi noću. - Nije mi teško na poslu. - Da nisam radio noću, ja bi ti verovao... Ja odo u kupovinu a ti pokušaj da zaspiš. - Oči mi se same zatvaraju. Jel piješ tvoju terapiju? - Sve sam popila. - Kad se vratim iz prodavnice idem u apoteku. - U tašni mi je recept. - Znam naamet šta iješ. - Samo bacamo pare, jer mi ti lekovi ništa ne pomaži. - Moraš da slušaš doktorku. - Meni treba odmor i psihički mir. - Imaćeš i to jednog dana. Ja ću se smiriti samo kad umrem. - Polako, za umiranje imaš još vremena. - Ne bi žalila sutra da umrem. Meni se još ne umire. - Ti si mladić, momak u najboljim godinama. - Tako se i osećam...

Šta se to dešava sa mojom damom. Od kako je znam, a dugo se znamo, uvek je bila raspoložena, vesela žena puna duha koja voli ljubav i život...

Da li nešto krije ili je umor stigao. Od bolesti koju ima se ne umire, ali pravi velike probleme. Bolovi koji traju 24 sata, nekad manji, nekad veći, a leka nema.

... Da nije trudna, jer se više ne pazimo. Milija ne pričaj gluposti. Možda sam u pravu a možda nisam, ali bi želeo da joj pomognem ali ne znam kako. Njen neurolog je rekao da je bolest hronična, neizlečiva i ostalo je da se muči i trpi bolove. Taj isti doktor je rekao da ima uslova za dve penzije, a ona i dalje radi.

Komšija ti često dolaziš u prodavnicu. - Moram Snežo, kuća traži... - Jel istina? - Istina je. - Da nije ona crnka? - Baš ta. - Lepa žena. - Sve su žene lepe. - Svaka čast komšija. - Nisam ni ja za bacanje. - Moj muž kaže da ste opasni. - Nisam, meni treba samo društvo. - Jel zvanična ili samo vikend avantura? - Ona mi je venčana žena pune četiri godine. - Znala sam, ne bi lepa i mlada žena bila sa starijim čovekom da nema koristi. Doviđenja Snežo. - Komšija da čujem i da si otac postao. - Prvo deda, pa ako se desi ti ćeš prva da saznaš.

Ljubavi gde si ? - U kupatilu. - Opet povraćaš? - Kad povratim lakše mi je. - Da odemo kod doktora? - Biće mi dobro. - Da nije moja gospođa trudna? I to je moguće. - Opasan matorac i decu pravi. - Što me nisi čuvao? - Ti si rekla navaljuj dok možeš i ja sam te poslušao. - Dušo nisi ti kriv. - Ko je onda kriv? - Moja luda glava i čašica. - I druge žene piju, pa šta im fali. - Ako si trudna rodi ga. - Samo mi još to fali, šta će dete da nam smeta.... Sutra ću otići kod moje doktorke. - Idemo zajedno a mogu i prevoz da nađem. - Idem sama. - Kako dama kaže. -

Kad se budem vraćala sa posla svratiću u dom zdravlja. Dušo ti si kriv. _ Ja sam kriv i što sam živ. Ništa lepše nije moglo da nam se desi, i zato baci osmeh na to lepo lice. Mogu li da te poljubim? - Dođi u krevet da me zagreješ. - Samo da zaključam vrata...Ala se ukrutio. - Sada odmaraj pa kad se probudiš. - Ja bi samo malo. - Pa da ti bude muka. - Samo malo, bolje ću da spavam...

Ljubavi, šta je bilo, šta kaže doktor? - Trudna sam i šalje me u bolnicu na održavanje trudnoće . - Idi, jebeš posao, sad ti je dete važno. . Dušo moram nešto da ti kažem. - Sve znam, sve mi je jasno kao dan. - Dušo ti si tako dobar čovek da ovo nisi zaslužio. - Ja se radujem što si trudna i voleo bi da rodiš devojčicu. Ti me ne slušaš. - Reci. - Ti si dobar sve si mi pružio, a ja nisam znala to da cenim. - Meni si bila dobra i ja sam srećan čovek. U mojim godinama imati i voleti takvu damu je sreća koju ne zaslužujem. - Voliš me, poštuješ, u braku smo četiri godine i ja sam sve to bacila pod noge, zbog jednog muškarca. - Ako si ti srećna, ja sam zadovoljan, jer si našla čoveka koji može više i duže da te voli... Mladost je mladost... Ništa se loše nije desilo. - Bila sam sa momkom iz Niša. - Nisi ti jedina žena koja ima muža i prijatelja. Uvek je bilo i biće belih i crnih ovaca...

Ti to nisi zaslužio. - Možda jesam, jer sam i ja varao devojke i žene. - Možda si menjao, ali si čuvao. - To može svaki muškarac ako hoće. Bogomoljka je ostala trudna jer je to želela. I Jagoda je ostala trudna jer je želela da me upeca na trudnoću. - Šta ti je bilo? - Kad je videla da ja neću, otišla je i očistila se. Bila je mnogo lepa i dobra, ali je htela na silu da se uda za mene. - Što je nisi uzeo? - Kako kad su je kod kuće čekala mala deca i pijani muž. - Što se očistila Bogomoljka? - Naišao mlađi, lep pop. -

Vidiš ljubavi da sve žene vole mlađe muškarce. - I muškarci mlađe žene. - Tako je ljubavi. Zato se smiri i gledaj u budućnost. - Ja sam loša žena. - Ti si moj šećer, moje slatko zadovoljstvo. - Pa sam te prevarila sa prvim koji me je želeo. - Želeli su tebe mnogi, ali sam te ja čuvao, jer si mi trebala. - Nisi silazio sa mene. - Ja se nadam da je i momak iz Niša kao ja. - On je i gori. - Mlad je čovek i treba da radi.

Ljubavi, možeš da ga rodiš, a možeš i da se očistiš. - Otac deteta traži da ga rodim. - Rodi ga, ali mi više ne možemo da budemo zajedno. - Ostaće mi uspomena na lepu ljubav. - Ja sam te voleo i voleću te, a ti se smiri, vreme je. Često sam ti govorio da će se ovo jednog dana desiti, i desilo se. - Da sam bila pametnija, sve je moglo da bude drugačije. - Možda je Bog ovako želeo. - Niko nije kao ti. - Bilo pa prošlo, idemo dalje, život je lep...

Ti me onda nikad nisi voleo. - Koliko sam te ja voleo, samo Bog zna... Volim ja tebe i dalje i voleću te dok sam živ, jer si ti poslednja moja ljubav. - Još ćeš ti voleti. - Ja hoću, ali ne mogu. - Tako si i meni pričao, a za ovih devet godina nikad me nisi odbio. Ja sam se trudio, ja sam želeo, ali je krštenica počela da žuti... I ja da sam naišao na mlađu, ja bih te prevario. - Ti me samo tešiš. - Ljubavi, nijedna žena nije prevarila muža, prevarila je sama sebe. Ja sam ti govorio da koristiš gumicu. - Ti si najveći krivac. - Zašto ja? - Da si me naterao da dođem kod tebe, sve se ovo ne bi desilo. - Ja sam kriv što nisi uzela moje prezime, što imaš više adresa stanovanja, i što živiš sa nevenčanim mužem u stanu. Za sve sam ja kriv. - Nisi dušo, ti si tako dobar i sve si mi dozvoljavao i želje ispunjavao. Jel zna Nišlija da si trudna? - Ali govori da se venčamo i pravimo decu. Govori da voli decu i da više ne želi da živi bez žene i dece. - Došlo mu iz dupeta u glavu. - Svaka švaleracija je za vreme, to

znaš i iz iskustva. - Kad su mi žene trebale ja sam voleo i žao mi je što mi vreme prolazi. Sutra kad se vidite da mu kažeš istinu, i ako te hoće, živite zajedno. - A ti? - Matorac je naučio da živi sam. Možda ću dobiti i neko unučić i imaću drugara. - Ti znaš sa decom. - Ja sam bio viša medicinska sestra. - Svašta si ti bio. - Ljubavi trudnoća je slatka i velika obaveza. - Možda ću se očistiti. - Neće on dati. - Dušo, ja se pitam. - Ako je njegovo dete i on se pita. - Šalim se, i ja želim da mu rodim dete. Kaže da ima veliku kuću i da roditelji čekaju samo unučić...

Ti moraš u bolnicu. - Prvo da mu kažem i da čujem šta će reći. - Tako treba. - Šta ću sad, moram da ga slušam. On je dobar, pazi me i govori da je našao ženu svoga života. - Svim švalerima jednog dana dosade devojke i tuđe žene. - Dušo to znaš po sebi. - Nisam bio cvećka, mnogo sam voleo ali mi se i ljubav nije uzvraćala. - Ti si samo skupljao rečke. - Bilo je i toga. - Ja sam te volela. - Pa si našla drugog. - Desilo se. - Idemo dalje šećeru...

Reko ja tebi da te momci hoće. - Znam da sam lepa, a znam i da nisam mnogo pametna. - Lepota i pamet ne idu zajedno...

Mi možemo da se razvedemo kad ti hoćeš? - Kako da ostavim decu? - To su velike devojke, koje će razumeti majku. - Kako da napustim kombinat? - Zašto kad imš pravo na trudničko i porodijsko bolovanje. Od trenutka kad odeš na održavanje trudnoće, teče ti bolovanje. Kad se porodiš bićeš majka troje dece i imaš pravo da na bolovanju budeš tri godine... On ima porodičnu kuću u Nišu a u kombinatu stanuje u radničkim barakama. - Jesi bila tamo? - I tamo smo vodili ljubav. - Kakve su to barake? - Vide si gde sam ja stanovala dok nisam dobila stan, - Tebi nije bilo loše. - To su te barake...

Tu sam došla kad sam se udala, tu sam rodila decu i tu sam bila dok deca nisu krenula u srednju školu.

Ako ga voliš, Niš nije daleko. - Lep je kao ikona i mlađi je od mene. - Biće seksa. - Isti je kao ti, nikad mu nije dosta. - Možda sam mu ja otac. - Možda.

Dušo izvini. - Smej se, smej, jer ništa lepše nije moglo da ti se desi...Rodićeš još jedno dete. - Kako da kažem deci. - Što pre saznaju za sve vas biće bolje. - One će da misle da si ti otac.

One ne znaju da si bila moja žena? - Znale su da se družim sa tobom, da idemo na izlete i godišnji odmor. - I njima je bilo lepo, jer sam brinuo o tebi. Dok smo se zabavljali mnogo si me koštala. - Kad si hteo seks. - vodao sam te po hotelima i tamo sam ostavio jedna dobra kola. - Bilo nam je lepo. - Jeste, ali mene seks mnogo košta. - Ne žali. Ne srećeš ovakvu mačku svaki dan. - Kad deca čuju, dan-dva će da se ljute, i sve će to brzo da zaborave, a ti uživaj u ljubavi mladog čoveka. Nisam ni ja mladunica. - Mlađa si od mene a starija od njega. - Samo dvanaest godina...

Tvoja deca imaju oca. - Otac ko kolac. - One ga vole. - Vole ga dok daje pare. - Ima i on neku. - Baš me briga. - Samo je pametniji jer ne pravi decu. - Koja će njega, kad se jedva kreće. -Ljubavi, za svaku rupu nađe se zakrpa. - Ja i Nišlija smo se viđali i ranije, dok sam radila u staroj firmi, ali nije bilo ništa. On se udvarao, delio komplimente i za 8. mart, uvek mi je kupovao buket crvenih ruža. - To je onaj što je zvao u ranu zoru. - Znao je da radim treću smenu, pa je dolazio na kafu i zvao me na piće. Ja sam znala da je pojebao sve žene u kombinatu i nisam razmišljala o njemu. - Poštovali se kao kolege, on se javi meni, ja njemu i to je bilo sve. - Jel znao da si udata? - Za kombinat ja sam bila slobodna žena. - Zato si krila venčanje? -

Sad vidim da sam bila glupa, i da se stidim svog ponašanja. - Nišlija uporan momak. - Meni je u početku smetalo što me juri, kao pas mačku, ali kako je vreme prolazilo sve više sam želela njegovo prisustvo. Kad ne dođe, javljala se ljubomora. Jer se o njemu pričalo da je veliki švaler i nema žene sa kojom nije bio. Kolege su počele da mi dobacuju „Stigao Nišlija“ ili „Nema tvoga Nišlije“, i još su svašta pričali. - Hteli su da vas zavade. - On je razvozio radnike i jedne subote (sećam se datuma) je došao ranije i pozvao me da idemo u njegov stan na kafu i piće. Stipsa, Nišlija nije hteo da plati hotel. - Dušo, korona vlada i sve je bilo zatvoreno. Prvo sam odbila a kad je on rekao da će njegov drug, a moj kolega doći za deset minuta da me zameni, ja sam pristala... Otišli smo u baraku, popili kafu. - Ko je kuvao? - Dobru kafu kuva i popili smo piće. Počeo je da priča da mu je vreme da se ženi, da želi da ima ženu i roditeljima da ispuni želju. Majka ga stalno zove i pita kad će unuča u kući. Pričao je da je imao puno žena ali mu se nijedna ne sviđa, jer samo žele da ga iskoriste i odu, a on ostaje sam.

- Nisu više ni žene naivne. - Dušo nikad nisu ni bile. Uhvatio me za ruku, poljubio i rekao da želi da mu samo ja budem žena i rađam decu. Popili smo još nekoliko čašica, onda se primakao, ljubio i mazio mi dojke. - Nije ti bilo lako. - Uzeo me u naručje, odneo do kreveta i ja više ništa nisam znala, jer sam uživala u njegovoj ljubavi. Mladost je čudo. Kad se sve završilo a dugo smo se voleli, ja sam se tebe setila i počela sam da plačem, a on mi je brisao suze i ljubio. Tad sam sve ispričala. - Da li je nešto rekao? - Samo da hoće da me ženi i da mu rodim troje dece.

Posle svega ušli smo u kola i on me je dovezao do naše železničke stanice, i ja sam na vreme došla kući. Često sam išla u baraku, i svaki put je ljubav trajala sve duže i sve slađe, da

sam se pitala gde je bio do sad. - Sad ti je jasno zašto su mu se žene davale. - Žene su gore od muškaraca. - Dobro je što muževi ne znaju šta im žene rade na poslu. - Dušo sve se kad-tad sazna. Ja dok sam se švalerisao, meni je bio prvi zadatak da čuvam i sakrijem svaku moju damu. - Neke žene vole da se zna da se švalerišu i o tome da pričaju, da druge čuju i kažu kad može ona mogu i ja. - To su bolesne žene. Meni si govorila kako si umorna, kako te sve boli i odmah si odlazila u krevet. Prvo sam mislio da si stvarno umorna a posle sam počeo da sumnjam. - Zašto, kad god si želeo, mogao si da me imaš. Jednom prilikom sam ti pričao da Miško oseti kad ga dama neće. - Jesi. - On i sad dobro radi. Da, ali nije kao nekad. - Dušo sve prolazi. - Nas dvoje to najbolje znamo.

Ti mi nikad nisi verovao da te volim . - Dovoljno je što sam te ja voleo. Ja svim ženama verujem i sve žene volim, ali sam samo u tebe zaljubljen, to je ono što se zove ljubav.

Da ti se ovo nije desilo, a ništa se loše nije desilo, ne bih rekao da sam bio u kombinatu. - Ja sam te zvala. - Jesi ali sam se plašio da i mene ne napadnu. Ljubavi sama si najveći krivac, jer si mogla da ga voliš i da niko ne zna. On je hteo ženu i decu. - Onda se opusti i uživaj...

Pošto je ljubomora počela da jede, odem u tvoju firmu ali ti nisi bila na poslu i ako je bilo 16h a ti radiš do 18h. Kad sam se predstavio i pitao gde si? Mladi čovek se zbunio i rekao da ti nisi udata, da si slobodna žena. Momak gde je gospođa? - Otišla je sa šoferom u nabavku. - Kakvu nabavku? - Da doteraju dezinfekciona sredstva . - Kad se vraćaju? - Ne znam gospodine. - To je njegov najbolji drug. - Lep momak. - Ima stariju ženu i

četvoro dece. I on mi se udvarao, i kad je čuo Nišlija, krenuo je da ga bije ali je naišla kontrola. - U vašem kombinatu sve ludak do ludaka. - Mi smo gori od javne kuće - Tu se ne zna ko koga jebe...

Ljubavi ti si želela ovu ljubav i trudnoću. - Jesam. Neka dete bude pametno na mene a lepo na oca. - Dušo mogu li da te poljubim? - Uvek i nemoj da se ljutiš na mene. - Zašto bi, kad si ti srećna i zadovoljna...Meni je drago što ti se trudnoća desila. - Stvarno tako misliš? - Mi smo probali, trajalo je ali nije moglo više. - I s tobom mi je bilo lepo. - Mladost čini svoje. - Nisi ti uvek bio mator. - Čuvaj muža i dete...

Posle pet meseci video sam moju ljubav na sudu. Tada sam video i njen stomak, (nikad nije bila lepša) i njenog čoveka. Lep čovek, lepo obučen i vidi se da je srećan. Na sudu je sve kratko trajalo, a mi smo se pozdravili i svako je otišao svojim putem. ja ponovo slobodan, ponovo u društvu pisaće mašine, debele masne sveske i mastiljave olovke. Čovek kad izgubi ženu koju voli , izgubio je i deo sebe, ali život traje sve dok ljudi ne kažu „bio je dobar čovek“...

Tata što piješ kafu sam?. - Neću da smetam. - Jel idete i danas na Kalemegdan? - Spremi ti malog pa ćemo za pola sata krenuti. On već pita gde je deda i kad ćete u grad? - Samo da popijem kafu.

Danas je 18. maj, rođendan moje dame. Gde je sada i šta radi? Da li je sa mužem ili je opet pogrešila? Ima mladog muža, dete i vreme je da se smiri, živi i uživa jer život brzo prolazi.

Mali, zašto si se doterao kao da ideš da tražiš devojk. - Deda ja u vrtiću imam dve devojk. - Nije to ništa, tvoj deda je imao na svaki prst po dve... - Tata drži ga za ruku, on je nemiran, a neće ni da sluša. - Ni deda nije bolji... na Kalemegdanu ima mesta i može da trči i da se igra do mile volje. - Ne ostavljaj ga samog. - Ko je tebe čuvao? - Ti. - Da li se izgubila? - Nisam. - Neće ni on. - Mile dođi, kupio deda sladoled. Sedi, smiri se čoveče, oznojio si se kao trkački konj.

Gospodine, jel slobodno? - Izvolite gospođo. Gospođo da li se to mi poznajemo? - Dušo ništa se nisi promenio. - Moja dama i dalje laže. - Drago mi je što sam te ponovo srela. - I meni je ljubavi. - Kako je svet mali. - Često sam mislila na mog Mićka. - Otkud ti na Kalemegdanu? - Izvela sam ćerku da prošetam. - Jel radiš? - Ne, ja sam u penziji. - Mlada, lepa i zgodna penzionerka. - Ali tužna i nesrećna. - Lepo izgledaš. - Jebeš moju lepotu kad sam nesrećna. - U životu se svašta dešava, ali je život samo jedan. U očima vidim tugu. - Ja bez tuge ne mogu da živim. Jebeš moj život. - Nemoj tako da pričaš, sad imaš muža i dete. Tvoja ćerka, baš je lepa. - Deda beli ti lukac u očima a crni u duši. Jadno moje dete, ostalo je bez oca. Kad se rodila nije prošlo ni mesec dana a otac joj je iznenada umro. - Ti baš nemaš sreće. - Imali smo lep život, poštovao me, voleo, bio kao ti ali nam se nije dalo da živimo i uživamo. Svekar i svekrva su me voleli i pazili kao malo vode na dlanu. Ko tebe ne može da voli. - I ja sam njih volela. - Što nisi ostala sa njima? - Došla sam na nekoliko dana u Beograd, da vidim decu, pa ću se vratiti kod svekra i svekrve. Dete ne može bez dede i babe i svaki dan pita

kad ćemo kući. Oni osim mene i unuke nemaju nikog. - Šta je sa rodbinom? - Svako gleda sebe. Kad čovek ostari, nikome ne treba...

Da li se Mićko ženio? - Ne mogu, ti si bila moja poslednja ljubav, a stigle me i godine. - Još ti lepo izgledaš. - Znam, ja sam najbolji u mom selu. - Kako živiš? - Dobro, imam da jedem, imam gde da spavam a to je penzioneru dovoljno. - Jel ideš na glasanje? - Moram gospođo. - Ja to ne radim - Ako ne glasam ode predsednik i sa njim i moja penzija. On mi je sad i otac i majka. - Kad će se narod opametiti? - Nikad. - I moj pokojni muž voleo je Vučka. - Zato je umro pre vremena. - Imao je bolesno srce. - Svima nešto fali.

Ljubavi, čuvaj se, jer je život samo jedan. - Ne bi žalila sutra da umrem. - Meni se živi. - Dožive ćeš stotu. - Što više živim, više ću da se patim...

Postao sam deda i sad se družim sa ovim momkom. - Liči na majku. - Isti deda. - Biće baraba na tebe. - To mu ne želim, jer su brabe nesrećni ljudi. Švaleracija ni ženi ni čoveku ne donosi ništa dobro. Zet mi je iz tvog kraja. - To su dobri ljudi ali su šareni kao uskršnje jaje. Jel pišeš? - Pisaću i na onom svetu. Pišem, brišem i tako mi prolazi vreme. - Videla sam na fejsu sve tvoje romane. - To su naši romani. Da nije bilo tebe i naše ljubavi, ja ništa ne bi napisao. - Sudbina je tako htela. - Kad se setim. - To vreme je prošlo. - Ja gorim i zovem, a moj Mićko prvo nešto da zapiše, pa dolazi u krevet. - Dušo nije nam se dalo. - Kad si otišla, malo sam se ljutio, ali sam se brzo smirio, jer si ti bila u pravu. - Mogla sam i da se očistim. - Bolje što si rodila ovo lepo dete. Žena kad oseti mladog i jakog muškarca sve zaboravi. Žena ili voli ili ne voli. - Ja sam ga volela ali i plašila. - Švaleri su čudni ljudi. - To me je i plašilo. Bolje da je

živ. I za mene, i za njegovo dete. - Dušo nije sve u seksu. - Žena to sazna kad promeni više muškaraca. - Svi ste isti, svi možete ženu da zadovoljite, i zato se danas pitam zašto žene menjaju? - Pored hleba traže pogaču. - Zato što nisu našle pravog čoveka. Mi smo se voleli, ali sam brzo uočila njegove mane i tvoje osobine. - Gospođo ljubav dođe i prođe, ali pažnja i poštovanje ostaju. Zbog seksa ljudi i glavu gube. - I ja sam to shvatila, ali kasno. - Svi grešimo i svi mislimo da smo u pravu... Ja sam se trudio, ali je krštenica bila žuta. - Bio si ti dobar, i za devet godina, koliko smo bili zajedno, uvek si znao da me zadovoljiš. Dušo, kako zdravlje? - Dobro, ali sam ostario. - Nemaš još sto godina. - Biće i stoti rođendan. - Mene muči srce. - Šta si sve preživela, dobro si i živa... Ja sam rođena da se mučim i patim. ljubavi, da svratimo u restoran, danas ti je rođendan. - Ti ga još slaviš? - Dok sam živ. Svakog 18. maja popijem kafu, mali vinjak i pustim koju suzu. - Znao si da me iznenadiš sa raznim poklonima. - Kad čovek voli, ništa nije teško da uradi za svoju damu. Voleli smo se devet godina. - To je kao devet dana. - Mojoj duši je uvek ljubavi malo. Ti si govorila: „Milija koristi dok možeš“ i ja sam te poslušao. - Da li sam ja to zaslužila? - Bilo nam je lepo. - Koliko godina je prošlo od kad nismo zajedno? - Osam, ljubavi. - Kako vreme brzo prolazi. - Kako se zove ova lepotica? - Čiko ja sam Mila i imam šest godina. - Lepa si na mamu. - Ja sam lepa na moju babu... - Dušo, isti je otac. - Ima tvoj nosić. - Ona mi je sve. Ovaj lepi momak sa šeširom se plaši tete - Mile, reci teti koliko imaš godina? - Tri. - Jel imaš devojkicu? - Ja sam još mali. - Ti si pravi momak i da slušaš dedu. - Mi se volimo i deda me sluša. - Ljubim ti dedu. - Šta ti radi prvi muž, da se nije oženio? - On je umro pre dve godine. - Kako deca? - Mlađa ćerka kad je čula da

sam trudna, sama je prohodala. - Sve sam ti rekao kad sam je video. Kad si otišao, ona te ogovarala. - Baš me briga, ja nisam ništa čuo... Samo moja ljubav sama. - Takva mi sudbina.

Ljubavi sačekaj me ovde da skoknem do cvećare. - Ove crvene ruže su za moju damu. - Dušo nisi trebao. - Danas ti je rođendan. - Hvala. - Da budeš zdrava i da se raduješ svakom danu. - Da te poljubim. - Što si slatka. - Srećna sam jer su mi se obe ćerke dobro udale i imaju po jedno dete. - I sutra sam na Kalemegdanu i ako hoćeš doći. - Ne mogu, jer te i dalje volim i za mene je najbolje da se ne viđamo...

ZBOGOM LJUBAVI, ZBOGOM DUŠO.

Kada sam počeo da pišem....

Pišem po želji suruge Milje Andjić Rudanović.

Znala je da je teško bolesna, da će umreti i zato je tražila da napišem knjigu (soba broj 13). Njena bolest trajala je osam godina i za to vreme sve smo okušali, nežaleći ni pare ali leka nije bilo.

Posle njene sahrane dete odlazi kod svastike u Vojsku, a ja sam u četiri zida. Probudio sam se oko ponoći jer sam sanjao ženu kako hoda po sobi, preti prstom i govori, TI SI obećao ti moraš da napišeš knjigu. Uzeo sam neku staru svesku i počeo da pišem sve dok me nije stigao umor. Sutradan sam pročitao napisano i rekao Milija majstore ovo nije loše. Pune dve godine pisao sam roman i za to vreme izbegavao pad sa mosta i sprečio sam mladog šoferu da me zgazi (skočio sam u šanac pun vode). Milja je umrla u bolnici 17 decembra u šesnaest sati i pedeset pet minuta. Tog dana smo bili zajedno i ona je pričala o našoj ćerki i da se ženim čim prođe godinu dana od njene sahrane. Odjednom je počela da ŠTUCA, a suze su kvasile njeno lepo lice. Šta će jadna moja ćerka bez majke, uhvatila me za ruku, poslednji put me pogledala, ponovila više puta čuvaj dete, okrenula glavu u stranu i otišla na put bez povratka...

Venčana slika

Drugari

(Titovi vojnici)

Ljubavi u subotu idu penzioneri u Vrnjačku Banju - I ja bi sa vama - Može, šta će mlada i lepa žena sa matorcima . - Dušo i ti nisi mlad pa smo zajedno deset godina. - Dugo sam čekao ovu priliku da posetim druga iz vojske. - Pozovi ga i proveri da li je živ. - On je moje godište, a mi ne umiremo dok nas ne ubije neki ljubomorni muž. Ti si me podmladila. - Ali će to da te košta. - Za takvu damu вреди se potrošiti. Upoznaćeš pravog srpskog domaćina, ali se čuvaj on je DASA i voli lepe i mlade žene. - Jel ima para? - Pun je kao brod pacova. - Kada ste se poslednji put videli? - Pre devet godina. - On je već otišao. - Jak je moj Mihailo.

Na infektivnoj klinici smo se videli posle trideset godina. - Matorac dobio neku staračku bolest. Sa ocem je upao u Moraču i ostao živ. - Šta je bilo sa ocem? - Otac je poginuo pri padu u reku. Moj drug je dobio tetanus i došao na kliniku da se leči. - Od matoraca i smrt beži. - Doktori ga izlčili a ja sam pomogao da stane na noge. Ljubavi jadna ti, moraćeš dugo da čekaš moju penziju. - Ja sam to zaslužila. - Jesi, deset godina se penješ na mene. Zato si sve lepša. - To treba neko da plati.

Po njegovom izlasku iz bolnice ja sam mu obećao da ćemo se videti za sedam dana. - Jel si bio sa bogomoljkom? Jel to ona što te ostavila? - Da ljubavi. - Nisi bio dobar. - I ti ćeš me ostaviti, prvo da se venčamo pa posle svako na svoju stranu. - Dočekao nas i ugostio, kao da smo mu rod rođeni. - Dobar čovek. - Bogomoljka nije htela da ga poljubi. - Ja hoću. - Ponovo sam ga

video kad je ženio sina. - Jel bila bogomoljka? - Ne ona me je ostavila i otišla kod svog boga. Moj drug nam je obezbedio sobu za spavanje u najboljem hotelu. - Sam si spavao? - Da lepa gospodo. - Zar takav momak nije imao rezervnu curu? - Ja nisam svinja i biraću do kraja života.

Upoznali smo se na železničkoj stanici u Beogradu kad sam krenuo u vojsku. To je bilo vreme kad je narod voleo Tita i njegovu vojsku. - To je bilo pre sto godina. - Ja sam tada imao 19 godina a Mihailo 22. Na šta danas ličiš? - Na čoveka koji zna šta hoće. - Samo neda penziju.- Ona mora da se zaradi. - Zar je malo deset godina. - Još ti treba da radiš...

Kad sam se probudio u vozu čuo sam konduktera kako viče „Vojsko za deset minuta stižemo u Knin. Iz Knina smo otišli u Benkovac. Dolazimo u kasarnu koja mi je tada ličila na veliku tvrđavu iz XVI veka, sa mnogo vojnika koji su se kretali kao mravi pred kišu. Tu sam prvi put video magarce i jeo žute smokve koje izazivaju jaku žeđ. Kad se pomešaju sa vodom dobije se jak proliv koji može da traje i nekoliko dana. Dok smo trčali tražeći pogodno mesto, stara vojska je pokuila sve što smo nosili u našim torbama ...- Kakvi ste bili vojnici ? - Stalno kažnjavani, stalna dežurstva i za tri meseca koliko smo bili u Benkovcu na prste mogu da izbrojim koliko smo spavali u krevetu...

Iz Benkovca sledi prekomanda u Knin (severna kasarna). I tu smo bili kažnjavani jer nismo naučili Strojewe korake. - Dušo tebi je bolje bilo da si ostao u tvom selu. - P ada me seljaci zovu kilonja. U to vreme ko nije služio vojsku nije bio čovek, žene su ga izbegavale a teško se i posao dobijao. - Jesi li bio crveni? - Ja sam hteo ali mi otac nije dao. - Je li ti je žao zbog toga? - Mnogo sam u životu izgubio što nisam bio član partije. U Kninu smo naše slobodno vreme provodili na Kninskoj tvrđavi i seoskom groblju. - Šta ste tražili na groblju? - Tu smo dobijali piće i hranu. U severnoj kasarni je bila pešadija a u južnoj artiljerija. - Da nisi pucao iz topa? - Kako da ne samo su mene čekali. U to vreme to je bila velika i lepa kasarna, sa mnogo tenkova, topova i kamiona. Kao vojnik sam ličio na klovna, jer sam na glavi nosio veliku kapu, kraće pantalone, velike cipele ali sam bio dobar strelac. Tri puta sam dobijao nagradno odsustvo po sedam dana. - A drug? - On je dvaput nagrađivan. Gađao sam kao indijanac. - I kod mene dobro gađaš. - Trudim se ljubavi. - Za deset godina još nisi promašio. - Mihailo je nosio puškomitraljez jer je bio krupniji i jači a ja pušku M-48. Nismo se razdvajali, zajedno smo išli u grad, udvarali se devojkama i delili hranu kao braća govna. Drug se zaljubio u jednu seljančicu iz okoline Knina i da smo tu još ostali on bi se oženio. - Gde živi tvoj drug? - U Novom selu kod Vrnjačke Banje. - Na šta liči? - Bolji je od mene i jak je kao bik. - Takav meni treba. - Polako ljubavi, prvo da se upoznate, a posle neka bude šta biti mora. - Ti se ne bi naljutio? - Mi smo delili cure. - Opasan je bio moj penzioner. - Danas sa damom spava on sutra ja i tako u krug.

Ljubavi, šta si odlučila? - Prijavi me kod Spaleta. - On je pitao da li ide lepša polovina. - Idem da vidim banju i tvog druga. Dušo ja sam stigla. - Čekaj me na stanici stižem za pet minuta. - Što se dama sredila. - Hoću danas da budem lepa. - Gledaće te Mihailo kao kobac pile, znam ja njega. - Ja sam se i našminkala. - I suknu si podigla. - Ja nudim ono što imam. - Devet godina sam čekao ovaj dan. - Dušo danas je 25. april 2015 godine. - Dobro ću ga zapamtiti. - Dušo možda je - Ćuti ljubavi, mi matorci živimo kao gavrani. - To smeta političarima pa vas ubijaju skupim lekovima, a počeli su i penziju da krađu. - Tako je lepoto moja. Hoćeš ovde da čekamo autobus ili da idemo u selo? - Ja bi da prošetamo jer do polaska autobusa ima još vremena. - Punih trideset minuta.

Dobro jutro gospodine Spale. - I tebi Milija ali ja moram prvo da pozdravim damu. - Što se mora nije teško. - Gospođo dugo se nismo videli. - Moj penzioner me čuva i krije kao zmija noge. - I ja bi bio takav da sam na njegovom mestu. - Spale, ovo putovanje plaća dama. - Milija nemoj da se brukaš, mi smo poznati kavaljeri. - Da, ali to ne važi za penzionere.

Ljubavi lep autobus. - Pun je, prijavilo se blizu sto putnika. - Jeftina karta a banja lepa. - Kad si ti bila u banji? - Đačka ekskurzija. - Ja sam kao radnik infektivne klinike bio desetak puta...

Dragi putnici, ja bih da vas pozdravim i poželim prijatno putovanje. - Dušo ko je ovaj lepi čovek? - Zovu ga FANTOM i

živi u Ripnju. - Ima li ženu? - to ćeš morati da ga pitaš. - Zgodan čovek. - Danas treba da obidemo Kraljevo, manastir Žiču i na kraju Vrnjačku Banju. - Ljubavi imaćemo šta da vidimo.

Kako ti se sviđa Kraljevo? - Lep grad. - Meni lep ovaj most. - Dušo mogli bi da prošetamo, jer do polaska autobusa imamo još pola sata. - Neka bude kako dama kaže.

Ljubavi dosta sam putovao po inostranstvu i Srbiji, ali je ovo prvi put da posetim toalet koji miriše kao da sam ušao u apoteku. - I manastir je lep. - Manastir Žiča ima tužnu istoriju. - Znam dušo, i ja sam išla u školu.

Evo banje, a tu je i Novo selo. - Ovo što se vidi iz autobusa banja je lepa. - I velika, ima šta da se vidi ljubavi. - Hoće li moja dama na piće, ručak ili da idemo taksijem u Novo selo i potražimo moga druga. - Neka bude kako moja duša kaže.

Dobar dan gospodine. - I vama. - Jel vi poznajete banju i okolinu? - Ja sam taksista i moram svaku ulicu i selo da znam. - Šta se ljutite, samo pitam. Nas dvoje bi u Novo selo. - Moj čovek želi da poseti druga iz vojske. - Izvolite u kola. - Koliko će to da košta? - Samo 350 dinara. - Moja duša stipsa. - Ja sam penzioner, i svaki dinar mi je velik kao Avala. Ja sam rođen i povremeno živim u tom selu. - Ako me pamćenje ne vara to je

veliko i lepo selo. - Kad ste poslednji put bili kod druga? - Pre devet godina. - Jeste se najavili da dolazite? - Ne izgubio sam njegov broj telefona. Jel vi mladi čoveče poznajete Mihaila. - Ja slabo poznajem ljude u selu, jer sam više u banji, ali ću pozvati brata, on poznaje i žive i mrtve. - Brat ti je neki pametan čovek. - Ima dva fakulteta i sedi kući. - Ljubavi to je pravi intelektualac. - Zaljubljen je u Vučića i njegovu vladu. - Gospodine jel on ima sina i dve ćerke. - Sin vozi velike kamione a jedna ćerka mu je umrla. - Sada znam ko je Mihailo... - Vaš drug a naš čika Mihailo je umro pre godinu dana. - Jeste li sigurni? - Sad mi je brat javio. - Dušo šta sam ti rekla. - Ode moj drug. - Svi ćemo dušo. - Ja ne bi da žurim, ja bi još malo uživao u tvojoj lepoti. - Gospodine da nastavimo vožnju. Ne, vratite nas u banju, jer ne mogu u njegovu kuću kad znam da je otišao na put bez povratka... - Dušo smiri se. - A toliko sam se radovao današnjem susretu. - Možete ovde sići i ovom ulicom stižete u centar banje. - Hvala mladi čoveče.

Dušo dobro pečenje. - Sad ako mi skoči pritisak. - Ne boj se jak si ti. - Nikad se ne zna. - Ja bi još jedno pivo. - Ljubavi kad je Beg bio cicija. Ti nećeš pivo. - Ja sam sebi naručio kafu i kiselu vodu. - Šta je dušo, ti si se uplašio da te Bog ne pozove. - On mene ne voli, ja ne idem u crkvu i nisam kršten...

Šećeru kako ti se sviđa most ljubavi? - Lep jeste, ali su mogli da postave bolju ogradu. - Koliko je katanaca. - Ko ovde stavi katanac biće večno zaljubljen. - Ljubavi danas se sve izmenilo i

ljubav cveta samo tamo gde je novčanik pun. Ko će da kupi katanac? - Zna se ti si muško. - Važi a ti napiši naša imena i dobro ga zaključaj. - Dušo mi se večeras vraćamo kući. - Ti bi da ostaneš u banji i uživaš u ovoj lepoti. Sedam dana za dobar odmor je dovoljno. - Pare imam. - Znam ali ja sutra moram na posao. - Autobus za Beograd kreće za dva sata, pa je najbolje da sedimo u parku i uživamo u ovoj lepoti. - Mnogo je zelenila i cveća. - Ja bi da poljubim moju damu. - Samo to? - Biće i ljubavi kad dođemo u moj Beli Potok. - Posle deset godina naše ljubavi noći ću kod tebe. - Mogla si i ranije. - Mogla sam, ali sam uvek žurila kući. - Da podojiš muža. - Ti si moj muž. - Nismo venčani. - Nema tebi odlaska od mene. - Večeras nema ljubavi. - Biće kupanje i spavanje. - Na ljubav računaj pred zoru. - Mene je život naučio da slušam i čekam... Ljubavi da sednemo klupa nas zove. - Ovde ima dosta cveća. - Cela banja je u zelenilu i cveću. - Dušo pričaj mi o svom drugu. - Mi smo se družili samo u vojsci. - Pričaj mi šta ste radili i kako vam je prolazilo vreme. - Moj drug Mihailo voleo je život i žene i zato se čudim što je pre vremena otišao na onaj svet...

Loši vojnici se pokazali kao dobri strelci i zbog toga smo često pohvaljivani, a tu su bila i nagradna odsustva. Često sam dobijao pisma od jedne devojke, ali sam po povratku kući saznao da je to pisala njena majka. - Svašta. - Devojka nije znala da piše. - Kakva je bila, jel lepša od mene? - Ličila je na podgrejani leš. - Baš si bezobrazan. - Na njoj je visila suknja kao na strašilu, marama je uvek okrenuta na jednu stranu, a usne je mazala nekim karminom koji se crvenio kao majmunsko dupe. To je

bila devojka koju niko nije hteo, ali je bogata i zato su je voleli moji roditelji. Oni su mi često govorili da je lepota za vreme, a bogatstvo se prenosi na potomstvo. U Kninu smo često posećivali njihove konobe (liče na naše kafane) gde smo jeli ribu i pili bevandu (pola vino pola voda). Ova varošica je poznata po Dinari i crvenoj zemlji, gde su vojnici ostavljali mnogo znoja. Da bi vojnik stigao na susedno brdo, morao je da gazi tu lepljivu zemlju crvene boje, koja je vukla nazad a vojnik je morao napred. Na Dinari smo imali vojnu vežbu sedam dana i to se ne može zaboraviti. Osim kamenja na ovoj planini postoje pašnjaci, sveža izvorska voda i žute zmijske sa jakim otrovom. Sa nama je bio bolničar koji je u svojoj torbici nosio zmijski serum, koji nije znao da upotrebi.

Jedne večeri u spavaonicu uđe desetar i upita ko želi da ide u Split i uči za bolničara? Svi smo ćutali jer smo imali samo osam razreda od škole plašili se da mi taj kurs nećemo nikada položiti. Kad sam se setio kako je teško puziti od rova do rova i iste kopati u dalmatinskom kršu, ja sam se prijavio a posle dužeg razmišljanja i drug Mihailo. Dva seljaka, dva fizikalca jednog maglovitog jutra sa vojnim kamionom odlaze u Split da uče za doktora. Usput smo mogli svašta lepog da vidimo, jer je prilaz i sam Split lep grad. Prvi put smo videli veliko Jadransko more i osetili njegov miris. Iz kamiona sam mogao da vidim devojke i lepe žene, a ona muka hoće da izleti iz pantalona i pokaže svoju snagu i veličinu.

Momci silazite i pazite da ne zaboravite vaše torbe. - Drug gde smo stigli? - Ovo je vaša nova kasarna GRIPE gde ćete učiti za bolničara. - Mihajlo mi smo najebali. - Ne boj se družo, ovde će nam biti lepo...

U našoj jedinici bilo je oko sto vojnika, a među njima i dva seljaka pešadinca koji su prvi put napustili svoje selo i došli u veliki grad. Posle tri meseca rada i učenja, na ispitu smo dobili trojku dok je većina vojnika padala kao gnjile kruške. I oni su posle ponovljenog ispita dobili prelaznu ocenu i sa potvrdom da su osposobljeni da rade kao bolničari vraćani u jedinice iz kojih su došli. Imali smo desetara koji je voleo da pije i često smo kupovali najbolje piće da bi nas puštao u grad. Posle ručka pa sve do 22 časa obilazili smo grad, i nije bilo mesta gde nismo bili. Split je veliki grad i ima šta da se vidi i pare potroše. Mihailo je bio pun para i mogli smo da odemo i u bolji restoran na večeru sa damama koje su čekale i nudile svoju lepotu. Glavno mesto gde su vojnici išli bila je plaža Bačvice, ograđena žičanom ogradom sa svih strana, gde su se kupale gole žene i devojke. Mi smo kroz žičanu ogradu gledali ono što nam nedostaje, a posle smo trčali u šumu koja je bila blizu plaže. Na Hajdukovom igralištu Plinara dobili smo takve batine da se i danas sećam tih hajdukovih navijača. Da nije naišla vojna policija, ti i ja danas ne bi bili u Vrnjačkoj Banji. U to vreme vojnici su dobijali platu koja je bila dovoljna da se kupi dama (prostitutka) a one su nam kao znak zahvalnosti poklanjale triper koji je lečila JNA o svom trošku. I nas dvojica smo dobijali penicilin kao opomenu da se smirimo, ali smo nastavili da jurimo dame. Što bi rekao moj deda Stepan, kad budja vidi rupu ona ide iz greške u grešku i ne misli na posledice. U to vreme triper je bio moderna bolest i ko se više puta zarazi bio je veliki

muškarac, cenjen u svom društvu. Po završetku kursa mesec dana smo proveli u vojnoj bolnici na praksi i tu doživeli ono što nismo mogli ni da sanjamo. Žene koje su tu radile, vodile su nas u svoje sobe i terale da im ispunjavamo razne želje, što nam u to vreme nije bilo teško. Dnevno po dve žene i tako svaki dan. Drug Mihailo je od napornog rada pao u nesvest, pa je morao i doktor da ga pregleda. To su bile naše slatke muke kojih se i danas rado sećam. Vreme raja i slatkog života brzo prođe i nas dvoje odlazimo u Ploče u garnizon ambulantu. Kad muškarac oseti miris žene on ne može da se smiri, već kidiše i napada sve što nosi suknju. Ja sam bio zadužen da idem po kućama i dajem injekcije, i za svoj rad dobijao pare, cigarete, ručak, a bilo je prilika kad sam morao da budem i muško. U Pločama sam sreo druga Miću iz mog sela i sad nas je bilo troje, dok su većinu činili Šiptari i Slovenci, koje Mihailo nije mogao da svari i kad god smo mogli mi smo bežali iz njihovog društva. Drug je bio zadužen za sterilizaciju instrumenata, a povremeno je vozio i glavnog doktora, koji je stalno negde išao. Mihailo je sa pomenutim vojnicima često dolazio u sukob, a oni su pretili da će ga ubiti, jer im je psovao oca i majku, a uživao je da im psuje žene. Opsovati Šiptaru sestru nije strašno, ali za ženu su spremni i da ubiju. Oni nastupaju u čoporu kao vuci, a sami napadaju iz zasede. Ja se sa njima nisam družio, nisam razgovarao, gledao sam svoja posla jer sam u civilu imao dobrog kolegu Šiptara sa kojim sam radio razne fizičke poslove. On me je upoznao sa jednom Šiptarkom i beše to lepa i slatka veza koja je trajala skoro godinu dana. - Samo jednu bulu si imao? - Na višoj školi bila je još jedna ali me je brzo ostavila. - Samo sam ja još pored tebe. - Moj slatkiš hoće penziju. Mića je radio u centrali jer je u civilu bio tt mehaničar i uz njegovu pomoć mi smo često

razgovarali sa našim roditeljima. Popne se Mića na stenu preko koje idu telefonske žice i zakači brojčanik i mi zovemo koga hoćemo...

On se tako upoznao sa Muslimankom iz Mostara i svašta bi se desilo da voz nije tog dana otkazan. Kad je krenuo kući čekala ga cura na stanici, ali se voz pokvario i devojka ode kući da spava a Mića u hotel. Sutradan devojke nema da se pojavi a Mića čeka, čeka, čekao je dva dana i trećeg je ušao u voz koji ga je dovezao do Sarajeva, a odatle tužan stiže u Beograd a u naš Beli potok. - To je selo baraba, vi volite više onu stvar nego hleb. - Takvi smo šećeru, za nju i život dajemo. - Meni treba samo penzija.

U Pločama smo brzo našli novu zabavu jer smo znali da kosimo i odlazili smo u sela da pokažemo naše znanje. Seljacima smo kosili travu i od njih smo dobijali da jedemo pršutu sušenu na buri a to zalivali vinom...

Jednom sam se toliko napio pa me je Mihailo vezao kaišem oko struka i bacio u more da se otreznim. U moru sam bio po njegovoj priči više od dva sata. Još mesec dana pa kući, često je ponavljao Mihailo, a ja sam čuo da će se za sedam dana otvoriti pruga Ploče - Sarajevo.

Dođe dan da se ide kući, a kiša ne prestaje da pada kao da žali što odlazimo. Slovenci na jednu stranu, Šiptari na drugu, a mi se naslonili na drvo i slušamo kapetana koji nam spominje bratstvo i jedinstvo i želi srećan put. Šta lupaš kapetane? - Ćuti Mihailo. -

Kakvo bratstvo, kakvo jedinstvo kad smo se gledali kao mačka i miš. - Ćuti Mihailo ako želiš da stigneš kući. - Žao mi je što nisam prebio barem jednog Šiptara. - Ti bi sve pobio. - Ne zna se ko je gori Šiptar ili Slovenac. - Ni Srbi nisu cvečka. Bolji smo od njih. - Ja ih volim jer sam tucao dve Šiptarke. - Kako je bilo? - Lepe žene, imaju belu kožu a sise kao dve velike lopte. - I ja volim sise. - Duplo okrugle i kad kreneš ne možeš da se zaustaviš.

Da mi krenemo. - Ćekaj Mihailo da kiša stane. Hoću što pre da pobegnem od ovih baksuza. - To su naša braća. - Jebem im majku. - To nije zabranjeno...

Milija, gde je taj voz? - Idi pitaj otpravnika. - Njega sam pitao a on ne zna da kaže kad dolazi voz. - Ovo je nova pruga i još nema redovni red vožnje. - Polazi kad krene, dolazi kad stigne. - Što nismo otišli do Splita, pa direktno preko Bihaća za Beograd. - Sad smo tu gde smo i moramo da čekamo. - Ala će se tvoja devojka obradovati. - Nisam javio da dolazim. - Što Mihailo? - Hoću da ih iznenadim. - Ni devojci nisi javio? - Zašto kad mi ne piše dva meseca. - Mora da je probala drugi kurac. - Teško njoj ako nešto čujem. Kad sam krenuo u vojsku ja sam je verio. - To ništa ne vredi. - Kupio sam prsten, burmu, minduše i debeli zlatni lanac sa medaljonom u koji je stavila moju sliku. - Ala si se potrošio. - Tako je hteo moj otac. - Da li je bilo seksa? - Da nisam bio vojnik, ja ne bi znao šta je to. - Dobro se jebu Dalmatinke. - Kad bi znao da je i moja takva. - Baš si glup. - Kako, zašto tako misliš? - Nema žene koja umre a da ne promeni bar dva muškarca. Voza nema pa nema. - Milija gde

ćemo da spavamo? - Idemo u čekaonicu, tamo ima klupa koja će zameniti vojni krevet.

Osvanu novi dan, a još niko ne zna kad će stići voz. - Milija idi kupi nešto za doručak. - Ja bih rado jeo njihovu pršutu i litar onog gustog vina. - Idi, šta čekaš, ja ću da čuvam stvari. - Da se vratimo u kasarnu, možda ćemo dobiti nešto za ručak. - Ni mrtav, radije skačem u more nego ponovo da budem vojnik. - Šta ti fali, živeli smo bolje nego kod kuće. - Možda se tebi vojska sviđa, ali ja jedva čekam da se vratim u moju Banju. - Lako je tebi, ti si gazda, a ja ću morati ponovo da fizikalishem. - Dođi kod mene da ti nađen neku babu. - Jel bogata? - Baba Mica je sahranila tri muža, svi bili bogati i baba sad uživa. - Šta ja imam da radim? - Tvoj posao je da krešeš babu i da trošiš njen novac. - Hvala družo, hvala što misliš na mene...

Šta će ti gola devojka kad su sve žene iste. - Ti uzmi babu a meni daj tvoju devojku. - Neće moći... Tek oko podneva pojavi se voz i mi polupijani ulazimo u prvi kupe i posle nekoliko minuta spavamo kao momak posle prve bračne noći.

Kad smo se probudili čuli smo i videli svetla velikog grada. - Mihailo što je lepo Sarajevo? - Lepše je i od Beograda. - Idemo u prvi restoran, ja sam žedan i pije mi se turska kafa. Milija sačekaj me kod ove trafike a ja odo da pitam kad imamo prvi voz za Beograd. - Požuri, može neka budala da me napadne. - Moguće je, u tom civilnom odelu izgledaš kao momak na venčanju. - Družo još mirišem na vojnički pasulj sa suvim

rebrima i slaninom. - Ja više volim svinjsko meso nego najlepšu bulu. - Grešiš bule su žene za uživanje.

Voz za Beograd polazi za sat vremena. - Imamo dosta vremena da popijemo kafu i neko piće. - Može ako ti platiš. - Milija ti si kao prostitutka, samo se grebeš. - Ja nisam gazda iz Vrnjačke Banje. - Koji si kurac? - Fizikalac iz Belog Potoka. - Naš voz stiže u Beograd u šest sati. Voz je bio pun vojnika koji su se vraćali kući i polovina je bila pijana.

Mihailo dođe vreme kad svako krene svojim putem. - Prvo da popijemo za rastanak, pa da se izljubimo i vidimo se jednom kod tebe, drugi put kod mene i tako sve do kraja života. - Bilo nam je lepo. - Bilo i prošlo.

Moj drug ode svojim putem, a ja čekam voz za Požarevac koji redovno kasni. Oko podne stižem u Beli Potok, gde me je prva videla majka Danica a onda i komšije koji su došli na čas jer se vratio majkin vojnik...

Prva novost je bila da mi se devojka udala a druga da mi je otac Radoje našao posao u zemljoradničkoj zadruzi Avala...

Ponovo fizikalac, ponovo džakovi i motika. Konj mališa, kopačica i neka ostavljena žena koju niko neće. U to vreme momci koji su imali zanat ili su radili na železnici mogli su da biraju devojke. Ja fizikalac mogao sam da oženim neku stariju devojku bez miraza, udovicu ili raspuštenicu. Kad nema kiše, dobar je i grad, i ja se zaljubim u udovicu staru 40 godina i ta ljubav traje pune tri godine. Ko zna koliko bi to još trajalo da se plavi kapetan preko noći nije zaljubio u moju Milku.

U selu nisam mogao da nađem devojkę i svoju muškost sam pokazivao kod Beogradskih prostitutki. Tu sam upoznao Jagodu iz Srema koja mi je pomogla da se upišem u srednju medicinsku školu u Zemunu.

Veza je bio profesor te škole koji je više godina bio njen momak iako je imao mladu, lepu ženu i troje dece.

Tako sam ti ja ljubavi od fizičkog radnika uz pomoć jedne prostitutke postao intelektualac i pisac...

Dušo da sam ja ovo ranije znala ne bi te pustila u moj krevet. - Tako je bilo, a ja sam srećan čovek.

Priča je posvećena drugu iz vojske, koji je otišao na put bez povratka.

*Pantelić Mihailo, Novo Selo kod Vrnjačke Banje, Srbija.
(ustaj družę čekaju nas žene)*

Sećanje, koje ne može da se zaboravi

Gospodine Milija u vašoj biografiji koju je napisala Gordana Stevanović piše da ste bili teško bolesni. - To je bilo i prošlo lepa Zorice. - Mogli ste da umrete greškom doktora. - Ne bio prvi jer su njihove greške dozvoljene. - Na poslu. Od jakog bola nisam mogao da se ispravim. Teškom mukom sam stigao do WC šolje ali nije bilo ništa i ja sam pomislio da je neko krvarenje. Savijen kao neka grbava baba javio sam se sestra Ljilji a ona je pozvala doktora Ćirića da me pregleda. Nekada su doktori bili oni pravi ginuli za svoje bolesnike, a danas i pored tehnike umiru kao pacovi u vodi. Ćim je doktor video i opipao stomak rekao je da moram hitno kod hirurga jer mi je puklo slepo crevo. Sestra Ljilja je pozvala Sretu šofera i mi smo brzo stigli u Klinički centar Srbije. Posle pregleda hirurg mi je rekao da se ne plašim jer imam obično trovanje creva. Na moj komentar da nema trovanja bez proliva i povraćanja drsko mi je odgovorio da gledam svoja posla. U ambulanti sam dobio infuziju i na nogama se vratio na infektivnu kliniku. Bol je prestao i ja sam gradskim prevozom stigao u moj Beli Potok.

Te večeri sam pao u nesvest i kad sam se osvestio video sam da sam u operacionoj sali. Kad sam se probudio bio sam u bolesničkom krevetu sa drenom u rani i kesom za urin. Drugog dana posle operacije dobio sam visoku temperaturu i prvo što mi je palo na pamet bila je sepsa. Došao profesor da me vidi i osim tableta za temperaturu ništa drugo nisam dobio. Rez na stomaku dvadeset santimetara a iz rane je curio žuto zeleni gnoj. Znao sam da sam dobio sepsu i ako sam nešto ne uradim ode moja lepa glava. - Milija vi ste znali a kako ćemo mi sebi da

pomognemo. - Tu su doktori, oni brinu o vama. - Zato je puno groblje. - Zorice to si ti rekla... Molio sam neke sestre sa infektivne klinike da mi pomognu, a one su rekle da je hirurg rekao da ne treba da se daju antibiotici. Znao je da je to priča za naivne i neznalice, i ako što pre ne dobijem Geramicin, Palitrehs ili Palin neću živ stići u Beli Potok. Na moju sreću u posetu je došla servirka Jagoda, koja je za pola sata donela tražene lekove. Deset dana mi je krijući davala Geramicin pre i popodne a ja sam trpeo bolove kojih se i danas sećam. Žena nije kriva ona je radila onako kako sam joj govorio.

Doktora koji me je operisao nikad nisam video a ne znam mu ni ime. Na odeljenju o meni je brinuo profesor, za koga su svi bolesnici govorili da je veliki stručnjak i da je mnogim bolesnicima pomogao.

U to vreme u Kliničkom centru Srbije radio je moj zemljak Milče pravnik koji je našao tog mladog doktora sa velikom bradom.

Kad me je doktor otvorio video je da mi je puklo slepo crevo. Drugi su govorili da je pukao čir i da mi nema spasa. Da nije bilo Milčeta i tog mladog doktora, ja bih danas bio kod Svetog Petra da čuvam ovce ili jurim mlade žene.

Kad mi je spala temperatura dolazi profesor sa studentima i priča da su antibiotici poslednja mera za skidanje temperature. Možete zamisliti šta sam sve rekao tom profesoru koji me je brzom brzinom premestio na treće odeljenje prve hirurške klinike.

Milija ti osta živ. - Zorice mojim mukama još nije došao kraj, Po izlasku iz bolnice dobio sam kilu koju je uspešno operisao doktor koji je prvo bio veterinar, pa posle doktor.

Jel' bilo bolovanja? - Bilo Zorice...Danas je bolje umreti nego biti bolestan. - Tu su privatnici. - Oni vole pare, a para nema. Ubrzo sam stigao i na invalidsku komisiju koja mi je dala lakše radno mesto (na smenu da dižem više od osam kila). Dolaskom na posao dobio sam novo radno mesto. - Kancelarija. - Nošenje bolesnika i guranje kolica. - Ti se šališ. - Zorice to je istina Bog mi je svedok. I u periodu socijalizma školovani nisu poštovali zakon. Žalio sam se radničkom savetu, zboru radnih ljudi, ali sve je moralo da bude kako školovani kažu. Stigao sam i do sudije udruženog rada koji mi je rekao da napustim infektivnu kliniku jer on ne može da mi pomogne. Od tog trenutka sam se smirio, ćutao, nosio bolesnike i gurao kolica. Sve je to trajalo oko dva sata rada i preostalo radno vreme sam trošio šetajući sa odeljenja na odeljenje, pio kafu i vodio abrove. Na moje iznenađenje preko noći sam postao dobar radnik. Pošto sam imao vremena odlazio sam u bolnički park, sedeo razmišljao i nastavio sa pisanjem mojih romana. Dobio sam i svoju sobu, svoju pisaću mašinu. Ja sam zadovoljan, klinika zadovoljna, i ja na silu posta pisac.

Doktor Ćirić je umro. I njega sam vozio na razne preglede, čovek zaslužio, jer se dobro dobrim vraća. Sestra Ljilja je još mlada i lepa danas radi na Medicini rada. Hvala Milčetu pravniku i doktoru sa bradom.

Ja sam živ, ja sam srećan i ponosan što sam bio Viša medicinska sestra koja je sebi spasila život. Danas u 70 godini života bežim od doktora i popa, ali ću na kraju puta videti i jednog i drugog. Sve je istina a Bog mi je svedok da se sve ovo desilo...

МАТИЧНА БИБЛИОТЕКА
СРПСКО САРАЈЕВО

ЗАХВАЛНИЦА

МИЛИЈИ РАДОВАНОВИЋУ

ЗА ПОКЛОЊЕНЕ КЊИГЕ МАТИЧНОЈ БИБЛИОТЕЦИ
СРПСКО САРАЈЕВО

БИБЛИОТЕКА СЕ НА ПОКЛОНУ СРДАЧНО ЗАХВАЉУЈЕ

СРПСКО САРАЈЕВО, 07.9.2005. године

ДИРЕКТОР

КНЕЖЕВИЋ ЉИЉАНА, дипл. библ.

1946

Народна библиотека Звездар
- матична библиотека -
Звездар

дође сује

Захвалницу
МИЛИИ РАДОВАНОВИЋУ

БЕОГРАД

*за помоћ у развоју Библиотеке и ширењу науке
и културе у свим областима оудућног знања*

Звездар

Број 01/1/20.04

У Звездар, 31. 12. 20. 04

Директор

Мр. Анастас М. Ананић

(МЛТ)

Анастас М. Ананић

БИБЛИОТЕКА "ЈОВАН ТОМИЋ"
НОВА ВАРОШ

ДОДЕЉУЈЕ

ЗАХВАДНИЦУ

господину Милици Радовановићу
за поклоњене књиге

Нова Варош
18. септембар 2009.

Директор Библиотеке
Бошко Станић

Boško Stanić

додељује

захвалницу

Њ-дину Милији Радовановићу

добротвору библиотеке који је поклонио књиге
нашим садашњим и будућим читаоцима

MILIJARADOVANOVIĆ rođen je u Belom Potoku kod Beograda gde je završio osmogodišnju školu kao najgori đak (dovoljan uspeh). Zbog lošeg uspeha i još goreg vladanja dve godine je išao u prvi razred učeći za stolara. Duže vreme bio je fizički radnik na Železničkoj stanici u Beogradu. Nikada nije bio u sukobu sa zakonom iako se svakodnevno družio sa lošim momcima i devojkama koje ima svaki grad. Od jedne beogradske prostitutke čuo je da u Zemunu postoji večernja medicinska škola u koju se upisuje preko veze i završava sa dobrim uspehom.

Veza mu je bila prostitutka Jagoda iz Srema koja je živela sa profesorom te škole koji je, inače, važio za dobrog supruga i još boljeg oca dve ćerke i jednog sina. Višu medicinsku školu i Defektološki fakultet završava kao redovan student sa prosečnom ocenom osam. Otac Radoje bio je komunista sa jakim vezama, ali sin nije hteo u partiju i zato je na svakom konkursu dobijao crveni karton.

Na Infektivni kliniku dolazi u vreme velikih boginja kao student Više medicinske škole ne znajući ništa o toj bolesti. Dve nedelje provodi u boks sa bolesnicom koja je imala neke promene po koži, ali na njegovu sreću to je bila samo alergija. To je bilo vreme kada su svi oni koji su imali bilo kakve promene na koži dovođeni na Infektivnu kliniku, Motel hiljadu ruža i Čarapičev brest. Na konkursu za prijem u stalni radni odnos bio je jedini kandidat jer u to vreme niko normalan nije hteo da radi na klinici. Na klinici je i dalje jedini viši medicinski tehničar (36.god.) ali zbog ljubomore pojedinih doktora i sestara nikada nije radio taj posao.

Po želji prof. Dr Dragomira Diklića radio je deset godina kao fizioterapeut i za to vreme digao na noge preko sto teških bolesnika. Umesto da bude nagrađen i pohvaljen on je smenjen i vraćen da gura kolica i nosi teške bolesnike po želji prof. Dr Milana Šašića i njegovih saradnika.

Pisanjem se bavi po želji pokojne supruge Milje Andžić koja je tražila da napiše knjigu o njoj, što je pisac i uradio (Soba br.13.). Zbog greške doktora od 1991. godine radi, kao invalid sa stomaćnom kilom i zaboravljenim drenom (12cm), na drugom odeljenju kao transporter teških i nepokretnih bolesnika – 18 god. To mu je omogućio prof. Dr Dragan Delić, direktor Infektivne klinike u Beogradu. Za trideset šest godina rada pisac nije dolazio u sukob sa pacijentima. I danas je u kontaktu sa mnogim bivšim pacijentima koje je digao na noge, a oni mu u znak zahvalnosti kupuju i prodaju sve što napiše. Pisac i dalje radi na istoj klinici, a pomenutom profesoru i njegovim saradnicima neka sudi Bog ako su krivi...

Gordana Stevanović

Milija Radovanović je rođen 22. 11. 1947. g. u Belom Potoku, mestu u podnožju Avale, nadomak Beograda. Nakon završetka srednje i više medicinske škole, nastavlja i završava Defektološki fakultet u Beogradu. Zbog izražene

individualnosti, često ostaje usamljen u svojim razmišljanjima, te tako počinje sa pisanjem. Pisanje smatra darom i kaznom u isto vreme.

Pišući, on se potpuno povlači iz života, ustupajući mesto svojim junacima. Napisao je nekolino romana od kojih su dva objavljena: *Soba br. 13* i *Fiki*. Uskoro će se pojaviti još dva romana.

Čitati roman Milije Radovanovića znači neprekidno putovati kroz živote njegovih junaka.

Dopadljivim stilom pisac nam prikazuje određene ljude, njihove emotivne veze, pogled na materijalni svet, siromaštvo, duhovno-psihološke momente ... On piše iskreno, rušeći predrasude, vekovna verovanja i običaje i tragajući za čistim i autentičnim. Svojim junacima daruje svoje snove, motive, pa i izopačene misli i kroz vlastitu viziju hrabro ih oživljava, puštajući ih u život. Na trenutke je samo svedok njihovog života, a onda i sam postaje učesnik. Ne stidi se svoje ogoljenosti, jer nema šta da krije. Njegova duhovitost i iskrenost nenamerno zasenjuje provokativne sadržaje. Dok piše, on nema cilj. Kroz svoje junake oslobađa se svega, oslobađa se svog ega. Piše neprekidno, baš kao da putuje i zato ima gde da ide i sa kim da ide.

Slavka

Pisac i dalje piše jer mu je pisaća mašina
bila i ostala jedini prijatelj.

Milija Radovanović
Ul. Savez Boraca br. 13
Selo Beli Potok kod Beograda

Milija Radovanović

Momak iz Niša

Roman

Izdanje autora

111

Lektor i korektor
Vesna Marković, profesor
Korica
Sanja Raković

Štampa
Copy Land, Beograd

Tiraž
100 primeraka

CIP – Katalogizacija u publikaciji

Народна библиотека Србије, Београд

821.163.41-31

РАДОВАНОВИЋ, Милија, 1947-

Momak iz Niša : roman / Milija Radovanović. – Beograd: M. Radovanović, 2020 (Beograd : Copy Land). – str. ; cm. – (Biblioteka Za sva vremena ; knj. 14)

Tiraž 100.

ISBN

COBISS.SR-ID